

Lipin pučkoškolac

tema broja: 20 godina

zlatni slavljenik Pučkoškolac

intervju: Ines Markus

naši učitelji

GLOBE

projekt RECEPTION

posjet američkoj ambasadi

maturalno putovanje i izlet u Graz

podlistak: likovno-literarne stranice

Riječ urednice

Dragi naši učenici, poštovani roditelji i učitelji te svi ostali zainteresirani čitatelji!

Evo nas na kraju još jedne školske godine. Ova je za našu redakciju bila posebna jer nam je list navršio okruglih 20 godina! Naši su se novinari i ove školske godine marljivo trudili prikupiti mnogo zanimljivih informacija te vas tako obavijestiti o zbivanjima u našoj školi. List možete čitati i listati ili ga jednostavno pregledati elektronički na našoj stranici škole. Nadamo se da će vam biti zanimljiv i da ćete ga rado pročitati. Prisjetite se što se sve događalo u školi, tko nas je posjetio, gdje smo sve bili, kako su naši učenici prošli na natjecanjima te saznajte brojne druge zanimljivosti. U temi broja vam otkrivamo tko još slavi dvadeseti rođendan osim našeg lista. Uz literarne i likovne radove uživajte u zabavnim stranicama koje su posebno za vas pripremili novinari.

Svim učenicima čestitamo na njihovim uspjesima! Osmašima želimo mnogo sreće u srednjoj školi i svima ugodne i tople ljetne praznike! Vidimo se sljedeće školske godine!

Urednica Ana-Marija

sadržaj

Tema broja	3	Putovanja	16	Posebni razredni odjel	25
Ekološki kutak	8	Osmaši	18	Zabavna matematika	25
Školske vijesti	9	Domovini	20	Ispod klupe	26
Projekt RECEPTION	14	Natjecanja	22	Podlistak	27
English page	15	Knjižnica	24	Anketa	31

impresum

Lipin pučkoškolac

Školski list
OŠ Matije Gupca
Gornja Stubica
Šk. god. 2016./2017.,
lipanj, 2017.
Broj 20,
godina izlaženja XX.

Nakladnik:
OŠ Matije Gupca
Gornja Stubica

Za nakladnika:
Sanja Knežić,
ravnateljica

Adresa uredništva:
OŠ Matije Gupca
Gornja Stubica
Ulica Matije Gupca 2
49245 Gornja Stubica
tel.: 049/289-164
fax.: 049/290-153

e-mail:
osmggs@
os-mgupca-gornjastubica.skole.hr

Urednica:

Ana-Marija
Haramustek, 7. b

Odgovorna urednica:

Nikolina Fruk,
učiteljica

Naslovnica:

Mozaik Lipin pučkoškolac

Poledina:

Naslovnice izdanih brojeva

Unos teksta i

grafičko oblikovanje:

Neven Košec, učitelj
Napredni informatičari
Novinarska grupa

Fotografije:

Foto-video grupa
Marko Mihaljinac
Neven Košec
Marina Mikulec
Ines Krusejl-Vidas
Sanja Knežić
Nikolina Fruk

Napredni informatičari
i članovi Novinarske grupe:

Laura Lisak 5. a
Mate Moštak, 5. a
Ana Junković, 5. a
Josipa Kondres, 7. c
Emanuel Rod, 6. a
Patricia Sumpor, 7. c
Mihael Smrk, 6. b
Davor Mucak, 7. a
Marta Hren, 8. a
Mihael Perešin, 7. a

Elizabeta Vrduka, 8. a

Tisk:

Studio za dizajn i tisk
"Arkuš",
Donja Stubica

Naklada:

250 komada
Cijena: 10 kn

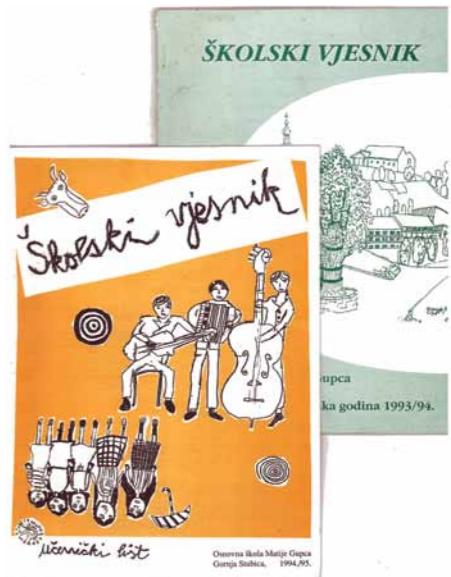
Dvadeset brojeva
Lipina pučkoškolca

20.000 godišnjak
Ponosni smo
što je naš
školski list
došao do 20.
rođendana!
U prošlim
brojevima
zabilježeni
su najvažniji
događaji
vezani
uz školu,
promjene koje
su se događale,
gosti koji su
nas posjećivali,
putovanja na
kojima smo
uživali. Svaki
broj čuva
dio vremena
u kojem je
nastajao,
a listanje
prijasnijih
brojeva poput
vremeplova
vraća nas u
prošlost...

Bernarda Šeligo

urednica 1. broja

Nikolina Fruk, učiteljica

Se je počelo s učeničkim listovima. Naši pokušaji i Školski vjesnik. Njih je uređivala prvo učiteljica Ivanka Arndt, potom Darinka Hanžek, a kasnije Marija Vidaković. Listovi su ponajprije imali ulogu zbornika literarnih radova, no s vremenom se u njih počinju sve više unositi vijesti iz školskog života. O svom uredničkom iskustvu učiteljica Marija Vidaković kaže:

Vođenje školskog lista, koji se tada zvao Naši pokušaji, preuzeala sam na početku svog rada u našoj školi 1976. godine. Bio je to list od nekoliko stranica u kojem smo objavljivali samo učeničke pjesničke i prozne literarne radove. Stranice su se izradivale ručno pisanjem po matrici na pisaćoj mašini i crtanjem posebnim priborom. Ručno tiskanje listova bilo je posebno teško jer bi se slova, pa čak i čitavi redovi teksta uprljali bojom za tisk. Uvođenjem računala

izrada školskog lista postala je jednostavnija, ali i zahtjevnija. Nakon 1980. godine

list je u svom sadržaju morao imati i novinarske radove, a to znači vijesti i izvješća o životu i radu u školi. Trudila sam se da u sadržaju lista bude što više dječjih radova koje su oni na kraju školske godine ponosno čitali i pokazivali.

Prvi broj Lipina pučkoškolca izašao je 1996. g., a uređivala ga je učiteljica Bernarda Šeligo. Desna ruka u oblikovanju lista bila joj je tada učiteljica Ines Krusejl-Vidas pa su zajedno otkrivale kako se list oblikuje pomoću računala. U tiskari su se tiskale samo

korice, a ostatak je lista u cijelosti bio kopiran školskim kopirnim strojem.

Zanimalo nas je kakve spomene na izradu Pučkoškolca imaju neki od bivših urednika, novinara te grafičkih urednika...

Rado sam prolistala taj daleki 1. broj Pučkoškolca i sve koji slijede. Osjetila sam dobar duh zdravog dječjeg razmišljanja, divnu povezanost učenika s prirodom i gajenje suošćenja, ponosa, ali i natjecateljskog duha koji mami osmijeh za uspjehe.

Sjećam se traganja s učenicima za naslovom lista, a ime je stajalo jednostavno pred nama, sasvim podrazumijevajuće. Sjećam se i vrućih popodneva i večeri u društvu učiteljice Ines, kad smo slagale, rezuckale i stavljale u „okvire programa“ učeničke dragulje, a sada sam dirnuta da još živi to ime i da je list još uvijek obavljen onim entuzijastičnim lijepim ozračjem. Čestitam na jubileu izdavanja sadržajem bogatog školskog lista! Raduje me što se osjeća sudjelovanje učenika – novinara, lijepo je da se uključuje u pučkoškolske stranice sve više učitelja (ili da se govori o njima) te djelatnika škole – upravo to čini bogatstvo Škole. Život čitavih osnovnoškolskih generacija je „fotografiran“ na tim stranicama i lijepo je imati takve pisane spomene.

U gornjostubičkoj školi puno se radi s učenicima, sudjeluje u projektima, inovira, potiče, živi u trendu – predano, savjesno i odgovorno; tako se čuvaju vrednote i potvrđuje da je učenik na prvom mjestu, da je sav trud oko izgradnje poštenih, zdravih i jakih osobnosti vrijedan – zato, ne dajte se, čuvajte to neizrecivo blago i budite svoji!

tema broja

Ines Krušelj-Vidas

urednica 2., 5.-11. broja

Branka Vrbanec

urednica 3. i 4. broja

Marija Lisak

urednica 12.-14., 16.-17. broja

Valentina Đurek

grafička urednica 8.-14. broja

Nino Ciglenečki

grafički urednik 4. broja

vrijedne ruke

Kako je izgledao rad na školskom listu prije 20 godina? Kad se prisjetim tehničkih mogućnosti, čini mi se da smo sada u svemirskom dobu. No, listanje samih časopisa i čitanje priloga u njima zapravo nam govori da je u našoj školi uvijek živo i zanimljivo, a u školskom se listu uvijek nastoje zabilježiti sličice iz školskog života. Kad se na jedno mjesto stavi svih 20 brojeva, vidi se da je opravdan sav trud koji su uložili brojni suradnici Lipinog pučkoškolca.

Što znači biti urednik školskog lista doista znaju samo oni koji su to bili – stres, nervosa, zlovolja, povišeni tonovi – normalni su pratitelji takve funkcije. No ipak nema većeg zadovoljstva nego kad tiskar u školu dostavi novi broj, kad se počne listati, kad krenu reakcije, a u konačnici i kad se ovako poslože godine uspješnog rada. Zaborave se svi problemi ili ih se pak pretvore u smiješne priče kojih se rado prisjećamo: kao na primjer kad nakon cijelogutarnjeg rada u školski neradni dan na temperaturi od valjda +50 kompjuter jednostavno „zakuha“ i isključi se pa ne znaš jesli mrtav, što se sve izbrisalo i kako će stići rokove...

Lipinom pučkoškolcu želim još puno uspješnih godina i novih brojeva te pozivam sve znatiželjne, hrabre, marljive suradnike da se uključe u stvaranje našeg školskog lista!

Biti urednicom trećeg broja "Lipinog pučkoškolca" bilo je izuzetno zanimljivo iskustvo. Trebalo je raditi jako puno. Uređivanje lista jedno je od najintenzivnijih iskustava uopće. Posao je to koji se ne može mjeriti satima ni minutama, već je neprestan, stalno traži budnost i neprestan angažman. Imala sam veliku sreću da su učenici iz uredništva i novinari bili iznimno motivirani tako da nam nije bilo teško mnoga poslijepodneva provesti u informatičkoj učionici u brušenju teksta ili uređivanju stranica. Posebno se rado sjećam kad smo shvatili da smo mi sami odlična tema za stranicu lista pa smo izradili šaljiv strip na temu Frka u uredništvu. Ukratko, bilo je to posebno i neponovljivo iskustvo za koje se osobito zahvaljujem uredništvu: Tini Moštaku, Danijeli Gudan, Ivani Junković i Ivanu Dinjaru.

Školski list ogledalo je svake škole. Naš Lipin pučkoškolac nama je na ponos jer se na kraju školske godine, listajući ga i čitajući, prisjetimo svih događaja tijekom školske godine, uspjeha učenika te brojnih aktivnosti koje su obilježile proteklu godinu. Vjerujem da je svaki učitelj, voditelj novinarske grupe i urednik školskog lista osjetio radost i ponos kada je novi broj ugledao svjetlo dana. Tek tada vidimo koliko je vremena, truda, rada uloženo, a prije svega ljubavi prema pisanju i prema školi. Velik je to posao za samo jednog učitelja, stoga bilo bi dobro kad bi se u stvaranje školskog lista uključilo što više učitelja koji bi, u skladu sa svojim afinitetima, doprinijeli njegovu nastanku.

Razmišljajući o uređivanju Lipina pučkoškolca, uhvatila me sjeta. U Gornju Stubicu stigla sam 2003. g., na svoje prvo radno mjesto kao pripravnik, i ostala 8 godina. Uz zaduženja koja sam imala kao učiteljica informatike dobila sam u zaduženje i izradu školskog lista. Prvih godina kolegica Ines i ja prikupljale smo i pretipkavale dobivene materijale, fotografirale učeničke radove i školska događanja. Prve dvije godine radile smo list u programu za obradu teksta i ispisivale ga na folije i tako ga nosile u tiskaru. Zbog tadašnje tehnologije, neke stranice su se ispisivale i po 20-ak minuta. Kasnije smo se uhodale i radile list u profesionalnom programu i nosile ga na CD-u u tiskaru, što je bio veliki napredak. Bez obzira na sve poteškoće, ništa ne može zamijeniti osmijeh na dječjim licima kada ugledaju svoju pjesmicu, priču, sliku ili fotografiju u školskom listu. Želim Lipinom pučkoškolcu sretan 20. rođendan i još mnogo drugih!

Dok sam radio kao učitelj informatike, nastao je četvrti broj Lipinog pučkoškolca. Imao je 32 stranice u crno-bijelom tisku, ali je publiciran na školske web stranice, i to u boji. Vjerujem da smo bili prva škola kojoj je uspjelo školski list staviti na internet. Gledamo li iz današnje perspektive, Lipin pučkoškolac radio se na računalima koja su smiješno spora i s malo memorijskog kapaciteta. I najslabiji pametni mobitel danas višestruko je brži i s većim kapacitetom od tih računala. Bilo je to doba MS-DOS-a, Windowsa 95 i 98, doba oduševljenja tehnologijom, vrijeme kada su učenici oduševljeno trčali do informatičke učionice (rijetko tko je imao kod kuće računalo) pa se tako ubrzo оформila i napredna grupa informatičara koja je osim lista uređivala školske web stranice, skenirala školske fotografije za digitalnu bazu, pomagala učiteljima za potrebe nastave...

i dalje rade

Sjećanja koja me vežu za vrijeme kad sam bila urednica Lipinog pučkoškolca jest prvenstveno druženje sa školskim prijateljima i profesoricom hrvatskoga jezika. Obveza koju smo tad imali u osmišljavanju literarnih i likovnih radova koje treba uvrstiti u list nikad nam nije djelovala teškom, već bismo se ponosili što je naša uloga u svemu vrlo važna. I sad mogu zamisliti kako sjedimo za "okruglim stolom" u medijateci, svi govorimo u isti glas, čuje se šuškanje papira, ideje se nižu, a najvažnije je da je uvijek bilo smijeha i veselja. Drago mi je što tada nismo bili opterećeni tipkanjem po mobitelu i statusima na društvenim mrežama, već smo se stvarno mogli posvetiti sebi i ljudima koji su nas okruživali. Zahvalna sam na tom vremenu bezbrižnosti, na prijateljstvu i svim sakupljenim pučkoškolskim uspomenama.

Ksenija Sović, bivša novinarka Lipina pučkoškolca

Naši učitelji

To je bila NAJBOLJA berba!

Nekoliko je učitelja ove školske godine obilježilo 20 godina rada u našoj školi. Čujmo njihov osvrt na godine rada, njihove dojmove, razmišljanja...

Dinko Prpić: „DVADESET godina! Pa zar već toliko?! Eh, pa to je bila najbolja berba kad smo se mi zaposlili, haha! Godine su prošle u veselju i radosti ispunjene dječjim osmijesima. Djeca postaju ljudi, a ja pun veselja sjećam se na prošla vremena i u mislima nosim slike prijateljstva iznad svega. Lijepo je kad u životu imaš toliko prijatelja i zato volim ovaj posao.“

Ivana Lisak: „Dvadeset godina posvećenih djeci je odgovornost, obveza, ali i nagrada. Bile su to interesantne, dinamične i kreativne godine. Poziv učiteljice svakog dana donosi nove izazove, ali i pruža puno zadovoljstva te mi daje priliku da pozitivno utječem na život djece. Veselim se novim generacijama i novim izazovima!“

Vesna Jakopović: „Dvadeset godina rada u školi. Zar već? Smjenjivale su se kurikularne reforme, modernizirali uvjeti rada ukorak s digitalizacijom novog doba, sustavno se provodila marginalizacija školstva u Zemlji Znanja... samo jedno je ostalo nepromijenjeno: uzajamnost davanja i primanja između mojih učenika i mene. Prije 20 godina mislila sam da sve znam i da imam puno toga ponuditi svojim učenicima. Zapravo nisam bila u pravu. Mnogo više sam ja naučila od njih. Ne mislim pritom na činjenično stručno znanje već ono životno, mnogo važnije. Naučila sam osluškivati njihova srca te shvatila da je puno važnije pomoći im postaviti čvrste i pozitivne temelje osobnosti negoli da znaju uočiti temeljni dio rečenice. Naučila sam da je mnogo važnije da nauče koristiti

tople i pozitivne rečenice nego li da znaju prepoznati njihovu vrstu te da je važnije od prepoznavanja vrste glagolskog vremena prepoznavanje svrhe ljudskog vremena. Spoznala sam da biti učiteljica nije zanimanje već životni poziv koji se živi 24 sata dnevno. Kažu da je učiteljski posao potplaćen, no ja smatram da me nijedan posao ne bi više obogatio. I zahvalna sam na tome.“

tema broja

tema broja

Intervju s tetom Ines

Nekad...

1. Je li Vam brzo prošlo ovih 20 godina?

Nevjerojatno brzo. Prvih nekoliko godina možda se i broji, no nakon toga generacije prolaze streljivom brzinom. Već su mi na roditeljski sastanak za predškolce došli roditelji koje sam imala u prvim generacijama.

2. Kakav je osjećaj vidjeti nekadašnje klinice kao današnje dvadesetogodišnjake?

Obuzme vas velika sreća kad vidite da su nekoč plahi ili neustrašivi, štlijivi ili otvoreni klinici danas već sitirani ljudi s

Na radnome mjestu

20 godina s predškolcima rada

Odgoviteljica Ines Markus brine se o generacijama djece u predškolskoj dobi te im igrom, svojom brigom i pažnjom omogućuje bezbrižan prijelaz u ono ozbiljno razdoblje koje zovemo školsko doba. Zamolili smo je da se prisjeti zadnjih 20 godina.

Barbara Cajnko, 7. b

intervju

uvaženim mjestima u društvu. Kad ih nakon dugo godina sretнем, nekad ih ne mogu lako uobičiti u dijete koje sam nekoć imala u grupi, ali nakon što izreknu svoje ime, odmah se prisjetim dogodovština u kojima su sudjelovali.

odgovorni za takvu situaciju. Škola može pomoći u odgoju, ali ga ne može iz temelja mijenjati. Obitelj je temelj.

5. Je li jako zahtjevno raditi s tako malom djecom?

Zahtjevno je. Većinom u predškolu dolaze djeca koja nisu imala prilike pohađati vrtić pa im je predškola prvi doticaj s većom grupom vršnjaka. Neki počinju plaćem, neki vikom, no svi nakon nekoliko mjeseci usvoje pravila grupe. Uostalom, i postala sam odgojiteljica jer sam djeci htjela prosljediti toplinu i razumijevanje koje su i meni samo pružale moje "tete" dok sam bila u vrtiću.

6. Što biste naveli kao prednosti i nedostatke svojeg posla?

Pun auto didaktičkih igračaka, zapunjena garaža pedagoškim materijalima, kuhinja zauzeta kalupima i gipsom, stol u blagovaoni pun dječjih radova... Nisu to nedostaci, sve to ide u rok službe. Nema prednosti niti nedostataka jer tko voli svoje zvanje, u svakom danu nalazi zadovoljstvo.

7. Opišite nam jedan svoj uobičajeni radni dan.

Što je to? Nema uobičajenog dana – svaki dan sa sobom donosi drugačije izazove. Valjalo bi zapisivati izjave djece – neke od njih su šaljive, a od nekih bi odrasli mogli štošta naučiti. Međutim, u tri školska sata uspije se napraviti sve ono uobičajeno: red igre i pjesme, obrazovni rad, tjelovježba i obrok.

8. Što želite poručiti onima koji se že baviti istim poslom kao i Vi?

Da budu ustajni u onome što su odabrali. I ovaj posao ima uspona i padova, ali na kraju je najveći dar sresti odrasle ljude, vaše predškolce, kojima je „mala škola“ ostala u lijepom sjećanju.

globe

Naš GLOBE i dalje traje

I GLOBE je proslavio 20. rođendan!

GLOBEovke prezentiraju "Gupčev poučni vrt"

Prije 20 godina, 1. studenoga 1996. godine, u OŠ Matije

Gupca Gornja Stubica započeta su atmosferska mjerjenja u okviru GLOBE programa. Bili smo prva osnovna škola Republike Hrvatske koja je poslala podatke u centralno GLOBE računalo u Bolder, Colorado, SAD. Ponosni smo što već 20 godina bez prekida naši učenici svakodnevno izlaze na teren te obavljaju potrebna mjerena.

Marina Mikulec, učiteljica

Proslava rođendana

Program GLOBE pokrenut je 1995. godine u SAD-u i obuhvaća redovita i kontinuirana učenička mjerjenja i opažanja u neposrednom okolišu škole. U našoj školi mjerimo i bilježimo podatke iz područja atmosfere, vode, tla i fenologije. Prvi voditelji GLOBE programa u našoj školi bili su Željko Popović, učitelj kemije i biologije i tadašnji ravnatelj, Sanja Knezić, prof. geografije i sadašnja ravnateljica, Štefanića Boltek-Mihaljevski, prof. kemije i Ivan Vidaković, učitelj matematike i fizike. Niz godina program GLOBE u razrednoj nastavi vodila je učiteljica Anita Razum u sklopu grupe Mladi čuvari prirode. Prva mjerjenja radili su učenici Andrej Šagud i Stjepan Razum. U ovih 20 godina kroz GLOBE grupu prošlo je nekoliko stotina učenika koji se i danas rado sjete izlazaka u školsko dvorište u podne radi mjerjenja.

Članovi GLOBE grupe nekada

tema broja

U programu GLOBE danas sudjeluje 12 učenika viših razreda i 4 voditelja mentora. Svoja mjerena i rezultate istraživanja svake godine predstavljamo na međužupanijskoj smotri. Ove je godine održana

u Krapini, gdje smo osvojili 5. mjesto i time se plasirali na državnu razinu natjecanja. U vremenskom razdoblju od 15. do 17. svibnja 2017. učenice Tamara Zebec (8. b), Iva Jambrečina (8. b) i Ema Tomek (8. b) zajedno s mentoricom Marinom Mikulec predstavljale su našu školu na državnoj smotri i natjecanju u Zadru. Osim sudjelovanja u orientacijskom trčanju, natjecanje se sastoji i od prezentiranja projekata škola.

Posebno smo ponosni na naš projekt "Gupčev poučni vrt". Cilj je ovog projekta učenike upoznati s uzgojem ekološkog povrća i potaknuti ih na očuvanje starih sorti. Glavno istraživačko pitanje bilo je: Zadovoljava li kemijski sastav i vrsta tla na vrtu uvjete za uspješan uzgoj salate, rajčice, luka, kupusa, paprike i mrkve? U ožujku 2017. godine učenici GLOBE programa proveli su terensko istraživanje. Najprije su očitali i zabilježili koordinate, nadmorsku visinu te smjer pružanja parcele. Zatim su uzeli uzorke tla za kemijsku analizu. Odredili smo strukturu (granularna), konzistentnost (prhko ili drobljivo) i teksturu tla (glina ili lovača). Pomoću indikator lista odredili smo pH vrijednost tla (6 - 7). Rezultati kemijske analize tla iz pedološkog laboratoriјa pokazali su da je tlo slabo kisele reakcije i slabo humozno. Dobro je opskrbljeno dušikom, a umjereno fosforom i kalijem. Zaključili smo da tlo svojim kemijskim sastavom i vrstom odgovara uzgoju povrtnih kultura salate, rajčice, paprike i luka, dok je za kupus i mrkvu potrebno povećati kiselost tla. Projektom smo željeli educirati i osvijestiti pojedince da svojim utjecajem na okolinu, vlastitim izborom i ponašanjem mogu očuvati i njegovati prirodne vrijednosti svog kraja.

Ovim projektom, kao i brojnim drugim u kojima su tijekom 20 godina GLOBEovci sudjelovali svojim istraživačkim radom, dokazali smo da GLOBE program nije samo obični školski program, već način da se povežemo s drugima, steknemo nove prijatelje i bogata iskustva. Još jednom ističemo ponos što smo obilježili 20 godina neprekinutog rada GLOBE projekta.

GLOBE grupe danas

ekološki kutak

Marljivi ekoškolarci

Brojne i raznovrsne aktivnosti naše Ekoškole obilježile su ovu školsku godinu.

Nataša Mirt, učiteljica

Članovi Ekoškole uključili su se u projekte kojima je cilj unaprijediti kvalitetu života. U međunarodni projekt "Mi jedemo odgovorno" naša škola uključila se početkom školske godine. Projekt se bavi zdravom i odgovornom prehranom. Neke su od njegovih glavnih poruka:

Jedite odgovorno tako da se hranite zdravo.

Konzumirajte hranu koja je dobra i za vaše tijelo i za okoliš.

Ne razbacujte se hranom. Kupujte i jedite samo ono što vam je potrebno.

Pametno postupajte s ostacima hrane - darujte ih, nahranite životinje ili kompostirajte.

Kupujte domaću hranu te vodite brigu o tome tko ju je proizveo.

za bolji svijet

Naše odluke o hrani izravno utječu na zdravlje planeta. Shvaćajući vrijednost lokalnih i sezonskih plodova, započeli smo sa skupljanjem starih sorata povrća, cvijeća, začinskog i ljekovitog bilja za naš ekoprojekt „Gupčev poučni vrt“. Želja nam je očuvati bogatstvo našega kraja, mirise i okuse iz batinih vrtova. Na radionici Skupljanje sjemena podučili smo učenike kako se sjeme skuplja i čuva. Praktični rad "Gupčev poučni vrt" prezentirale su i članice školske ekipe na ekokvizu „Lijepa Naša“.

Obilježili smo Dan planeta Zemlje, koji je ujedno i Dan naše Ekoškole, tako što smo 12. travnja 2017. zadnje školske sate proveli u čišćenju mjesta. Akciju čišćenja provodimo svake godine i njome ističemo važnost čistoće i naše brige za okoliš. Također se tijekom cijele godine brinemo o urednosti školskog perivoja: grabljam, uklanjamo lišće, stvaramo kompost.

Imamo i svoje mlade čuvare prirode. To su Sandra Ivšak, Maja Junković, Katarina Boroša i Lara Fuček. One su u rujnu sudjelovale u programu „Ptiček“ koji je dvodnevnom radionicom educirao i potvrdio mlade čuvare prirode u Krapinsko-zagorskoj županiji te ih tako senzibilizirao na odgovoran odnos prema prirodi.

Provodili smo i projekt pod nazivom "Vrtim Zdravi Film" u koji su bili uključeni učenici sedmih razreda. Glavni su ciljevi bili edukacija učenika o zdravim prehrabnenim navikama te poticanje na tjelesnu aktivnost.

Lipin pučkoškolac 20

svaki dan nova vijest

Još jednu školsku godinu bogatu događanjima treba ispričati u svega nekoliko stranica... Nemoguće je reći vam što smo sve ove godine radili, kamo smo sve putovali, u kakvim smo sve manifestacijama, smotrama i akcijama sudjelovali. Otkrit ćemo vam samo jedan mali dio naših brojnih aktivnosti...

Uredništvo

Jumicar Hrvatska

U organizaciji Jumicar Hrvatska te ostalih partnera provodi se akcija "Program prometne kulture za najmlađe".

Cilj Jumicara, koji je nastao prije 20 godina u Finskoj te se u RH provodi već 4. godinu, bio je dobro pripremiti djecu za sigurno snalaženje u prometu. U našoj školi akcija je održana 28. rujna 2016., a sudjelovali su učenici drugih razreda naše škole, ali i učenici iz OŠ Marija Bistrica te OŠ Stubičke Toplice. Oni su se mogli okušati u vožnji autića na benzinski pogon te pogledati osnove prve pomoći. Djeci je vožnja bila lagana i zabavna. Nije im bio problem poštovati pravila te sporo voziti kako bi poslije dobili zaslужenu vozačku dozvolu.

Održano je i predavanje o pravilnom i sigurnom sudjelovanju u prometu. Djeca su s predavačima razgovarala o oprezu u prometu, pogledala su video prometne nesreće, naučili značenje prometnih

znakova te vježbala prelazak preko zebre.

Tijekom akcije djeca su bila radoznala i vesela, a što je najvažnije, naučila su pravila o sigurnom kretanju u prometu.

Marta Hren, 8. a

Odgovori tko ima prednost

Hrabre vozačice

Europski školski sportski dan

Na startu

Rujan je u našoj školi bio proglašen mjesecom sporta pa smo kao vrhunac sportskih aktivnosti 30. rujna 2016. obilježili Europski školski sportski dan. Po prvi put naša je škola organizirala biciklijadu. Bicikli su se vozili od škole do brane Burnjak i natrag. Osim vožnje biciklom bilo je organizirano i istraživačko pješačenje s ciljem boljeg upoznavanja našeg kraja. Učenici su u

okolici Spomenika Seljačkoj buni morali odgovarati na pitanja o povijesti sporta. Za naše najmanje bilo je organizirano jahanje u organizaciji naših učiteljica Kim Džananović i Marine Mikulec koje su dovele svoje konje. Učenici su mogli odabrati aktivnost koja im se najviše sviđa te tako uživati u raznovrsnim sportskim događajima.

Lea Haramustek, 8. a

školske vijesti

OŠ Ivana fra Frane Jukića iz Usore (BiH) bila je domaćin Sajmu školskih listova i publikacija 21. 10. 2016. godine. S obzirom na naših 19 brojeva Lipinog pučkoškolca i veliko iskustvo rado smo se odazvali pozivu za sudjelovanje te tako izmijenili iskustva u izradi školskog lista. Na put su krenuli predstavnici Novinarske i Informatičke grupe sa svojim učiteljima: Barbara Cajnko (7. b), Ana-Marija Haramustek (7. b), Lea Haramustek (8. a), Elizabeta Vruđuka (8. a), Marta Hren (8. a) te učitelj Informatike Neven Košec, učiteljica Hrvatskog jezika Nikolina Fruk i ravnateljica naše škole, gospođa Sanja Knežić.

Na put smo krenuli 20. 10. 2016. godine. Zaustavili smo se u Černiku kako bismo povezali goste iz drugih škola: iz Osnovne škole „Matija Gubec“ Černik i iz Osnovne škole „Matija Gubec“ Tavankut. Kada smo stigli u Usoru, ispred kuće u kojoj smo mi - cure boravile, dočekale su nas Helena, Nikol i Jana iz OŠ Ivana fra Frane Jukića. Smjestile smo se u kuću, upoznale se s curama iz Usore i zajedno večerale. U kući domaćina lijepo smo se zabavljale, pogotovo kada su nam se pridružile i Marta i Vanna iz OŠ Primošten. Ujutro smo nakon doručka otišle na Sajam školskih listova u OŠ. Svečani program obuhvaćao je izložbu školskih listova svih škola-sudionika popraćenu igrokazima, recitacijama i glazbenim točkama. Mogli smo vidjeti kako druge škole izrađuju svoje listove, izmijeniti iskustva te tako i mnogo naučiti.

Ana-Marija Haramustek, 7. b

Lipin pučkoškolac 20

Lipin pučkoškolac 20

Novigrad je moja muza!

Četvero je učenika naše škole sudjelovalo na Novigradskom proljeću. To su Lucija Lisak, Ana-Marija Haramustek, Dora Jakšić i Lovro Kontent. Tema ovogodišnje Škole stvaralaštva bila je Muzej muza. Svaka radionica bavila se tom temom u svome izričaju. Pročitajte dojmove naših sudionika.

Ana-Marija:

“Sudjelovanje na Novigradskom proljeću zasigurno je jedno od boljih stvari koje su mi se dogodile. Iskreno, nisam očekivala da će mi biti tako super. Prva dva dana bila su najgora jer mi je trebalo vremena da se priviknem na okolinu, rutinu i ljudе.

Jedna od boljih stvari na NP je ta što je u toj školi i na radionicama sve tako opušteno. Voditelji su uvijek dobro i prijateljski raspoloženi. Dok hodaš po školi, čuješ mijaukanje i lajanje voditelja Slikarsko-scenografske radionice, na svakom uglu provode ljudima, bilo je gotovo. Žao mi je što nisam prije krenula na NP jer neka su djeca ondje već četvrtu godinu. Ne bih htjela da moje prvo Novigradsko proljeće bude i zadnje.”

Ana-Marija

Lovro:

“Kad mi je učiteljica rekla da sam primljen na Novigradsko proljeće,

Biblija za prvašice

U sklopu projekta Biblija - knjiga nad knjigama, 17. studenoga 2016. učenici razredne nastave svečanom priredbom odali su poštovanje Biblij - knjizi koja je nadahnjivala i odgojila mnoge generacije. Biblija je dio opće književnosti te je duhovno blago cijelog čovječanstva, no za nas, kršćane, ona je mnogo više od toga. Ona je za nas sveta knjiga jer u njoj prepoznajemo govor živoga Boga upućen svim ljudima. Biblija nam govori: Bog je Ljubav, Bog nas kao svoju djecu poziva u zajedništvo svojega vječnog života i ljubavi.

Ovom smo priredbom napravili svojevrsnu šetnju kroz Bibliju – čitali

smo priče iz Biblike, recitirali i pjevali pjesme nadahnute Biblijom te odgledali nastup učenica male dramske skupine. Ovom prigodom prvašići su na poklon dobili Biblije za djecu u kojima se nalaze najljepše biblijske priče prilagođene dječjem uzrastu.

Nikola Grden, vjeroučitelj

se neke ankete i intervjuji, iz dućana ne možeš izaći bez Pašarete, a ako kasniš na radionicu, moraš kupiti čokoladu od riže. I onda kada je postalo najbolje, kada sam se konačno opustila i upoznala s

bio sam jako uzbuden. Veselio sam se tom novom iskustvu. U Novigradu je jako lijepo. Ja sam bio na pjevačkoj radionici i atmosfera je bila odlična. Marlivo smo radili u prijepodnevnim i

poslijepodnevним satima. Naučili smo pjevati oko deset pjesama u četiri dana, i to višeglasno – najčešće troglasno ili četveroglasno. Predzadnji dan održali smo koncert u crkvi sv. Pelagije na kojem smo izveli većinu pjesama koje smo naučili. Sve u svemu, Novigrad mi je bio jedno veliko iskustvo i volio bih opet ići i sljedeće godine.”

Lucija:
“Dosad sam dvaput bila na

Novigradskom proljeću i to je zaista predivnih tjedan dana. Novigrad je pravo mjesto za izraziti se, steći nova prijateljstva i odlično se provesti. Svakako bih voljela ponoviti to iskustvo i iduće godine.”

Ana-Marija Haramustek, 7. b

U gostima HRT-u

Školski sat, ali ne u školi...

Bio je zanimljiv taj Školski sat, a ponajviše zbog toga što se nije održao u školi. Učiteljica Božena Lacković, Valentina Lešković, Dora Jakšić i ja bili smo 12. listopada 2016. u Zagrebu na snimanju emisije Školski sat s temom učeničkih zadruga.

Uoči odlaska na snimanje, dugo smo vježbali što ćemo reći. Tada smo bili nasmijani i opušteni. Ponekad bi netko od nas učenika rekao da nas je strah, no učiteljica Božena nam je rekla da se ne trebamo bojati jer ako pogriješimo na snimanju, taj će dio jednostavno ponovno snimiti. E, pa toga sam se i boja! Mislim, što ako ću puno puta pogriješiti?! Toga je mene bilo strah...

Kad smo stigli pred zgradu HRT-a, prvo smo se, naravno, poslikali ispred zgrade, a onda smo u nju „ukrcali teret“. Imali smo tako puno stvari sa sobom da me od brojanja boljela glava. Zgrada je iznutra vrlo lijepa i ima visoke stropove. Odveli su nas do ljudi koji uređuju i šminkaju. Samo da se zna, Valentina i Dora htjele su šminku. Sjedili smo ispred studija gdje se snimala emisija, jeli smo i razgovarali o tremi. Ja je tad baš i nisam imao. Dora je bila smirena, ali ipak je stalno govorila da ju je strah. Ušli smo u studio i upoznali voditelja Školskog sata, Ivana Planinića. Trebali ste vidjeti Doru. Ona je bila crvena kao rak i skoro se rasplakala. Pokušao sam ju smiriti, ali ja - ko ja pa vezanciju tjeram. Bila je ona dobro. Svi smo bili, sve dok mene voditelj nije upitao nešto o uporabi starih predmeta, a ja sam zabilježio i zaboravio odgovor. Poslije sam opet pogriješio, nešto s pričom za jabuke... Nitko osim mene nije pogriješio. Valentina je govorila baš kao odrasla, Dora slično, ali crveno, a učiteljica Božena i jest odrasla pa je njoj bilo lakše. Sve u svemu, prikazali smo kako mi u našoj zadruzi izrađujemo čips od jabuka, sapun i kakve fotografije stvaramo.

Kad smo završili sa snimanjem, bilo nam je lakše i shvatili smo da se i nismo trebali bojati. Ovo nam je bilo veliko iskustvo i na idućem ćemo snimanju biti hrabriji.

Zvonimir Bokun, 7. c

Naše televizijske zvijezde

i svijet dolazi k meni

Zadruge i zamjenik načelnika

Domaćini i prvaci

Naša je škola bila domaćin županijskoj Smotri učeničkih zadruga 12. 5. 2017. godine. Smotra se održala u prostorima Muzeja seljačkog buna u dvoru Oršić. Tema ovogodišnje Smotre bila je „Lepi moj vrtek ograjen“. Od 16 učeničkih zadruga koje su se predstavile svojim proizvodima i praktičnim radovima, prvo je mjesto osvojila upravo UZ MATIJE GUPCA OŠ Matije Gupca Gornja Stubica! Naša će zadruga biti jedna od triju učeničkih zadruga koje će u listopadu 2017. predstavljati našu županiju na Državnoj smotri učeničkih zadruga u Zadru.

Čestitamo svim zadrugama na postignutom uspjehu!

Barbara Cajnko, 7. b

U Bistri sa šticenicima

Posjet djeci u Bistri

Humanitarci

U akciji „Za bolesnu djecu u Bistri“, učenici naše škole pokazali su da znaju činiti dobra djela i da žele pomoći onima kojima je to potrebno.

U Specijalnoj bolnici za kronične bolesti dječje dobi Gornja Bistra nalaze se pacijenti s najtežim oboljenjima. Žalosna priča te djece potaknula je našu Humanitarnu grupu da pokrene akciju skupljanja proizvoda koji su djeci u

Bistri potrebni: voćni sirupi, cedevita, kraš-ekspres, čokolino, vlažne maramice, šamponi, kreme za njegu tijela. Mnoštvo namirnica odvezeno je u Bistru 31. ožujka 2017.

Učenici su ih bolesnoj djeci doveli u pratnji vjeroučitelja Nikole Grdena, učiteljice Ivanke Lisak te voditeljice predškole Ines Markus. Izveli su prigodan program, i to predstavu Ježeva kućica te nekoliko veselih pjesama uz pratnju gitare.

Naš mali doprinos donio je osmijehe na lica djeci u Bistri.

Nikola Grden, vjeroučitelj

Lipin pučkoškolac 20

i svijet dolazi k meni

Sedmaši znanstvenici

Geološka radionica 1. ožujka 2017.

Prošlost u sadašnjosti

Učenici su taj dan odslušali predavanje prof. dr. sc. Marijana Kovačića s Geološkog odsjeka PMF-a o geološkoj prošlosti Zemlje, tektonskoj aktivnosti litosfernih ploča, vrstama i sastavu stijena i minerala te o geološkim zanimljivostima naše županije.

Potom su mogli pregledati izložene stijene, minerale i fosile, a pod lupom vidjeti ostatke mikrofosila koji su živjeli u „Panonskome moru“ te fosile morskih i slatkovodnih školjkaša. Sami su izvodili kemijski proces i određivali vrstu stijena.

Radionica je omogućila učenicima bolje razumijevanje geološke prošlosti Zemlje.

Sanja Knežić, ravnateljica škole

Laura

Lovo, Martina i Dora

Literarni i likovni

Natječaji

Nikako ne možemo izostaviti još nekoliko informacija o našim dobitnicama nagrada za literarne natječaje.

Martina Kovačić (8. b) osvojila je prvu nagradu na natječaju „Bogatstvo različitosti“ za rad Veliki snovi malih prijatelja, ali je nagrađena i za rad Svetlo v hiže na natječaju „Poj riči materinske“ u Primoštenu. Laura Lisak (5. a) osvojila je drugu nagradu na natječaju

Nikolina Fruk, učiteljica

Lipin pučkoškolac 20

Mjesec glazbe

Glazba je radost

Listopad je bio mjesec posvećen glazbi. Na Glazbenoj kulturi učili smo o glazbalima, slušali smo više glazbe na svim satima, na Hrvatskom jeziku pisali smo što za nas znači glazba. Većina djece otkrila je da je glazba za njih radost i opuštanje.

Vrhunac „glazbenog mjeseca“ bio je posjet svirača narodnih glazbal, g. Stjepana Večkovića. On je 28. 10. 2016. učenicima održao predavanje o tradicionalnim hrvatskim glazbalima poput gajdi, mihova, frulica, roženica, gusli itd. Svako glazbal o kojem je pričao malo je i odsvirao tako da su učenici zapravo prisustvovali i malom koncertu narodne glazbe.

Josipa Kondres, 7. c

Etnomuzikolog

Čitanje naglas

„Brončana“ Ana

Naša je Ana Junković sudjelovala na županijskoj razini natjecanja u čitanju naglas te je u mlađoj kategoriji osvojila treće mjesto! Natjecanje je održano u Općinskoj knjižnici i čitaonici Marija Bistrica 25. listopada 2016. Sveukupno je sudjelovalo pet škola iz Krapinsko-zagorske županije, a svaka se škola predstavila sa svoja dva najbolja čitača. Našu su školu predstavili Ana Junković (5. a) i Davor Mucak (7. a). U jakoj konkurenciji odličnih čitača koji su jasno, razgovijetno i s mnogo emocija prenijeli sadržaj ulomka koji su čitali, Ana je uspjela izboriti treće mjesto. Dobila je i mali dar koji će je uvijek podsjećati na ovo lijepo iskustvo.

Nikolina Fruk, učiteljica

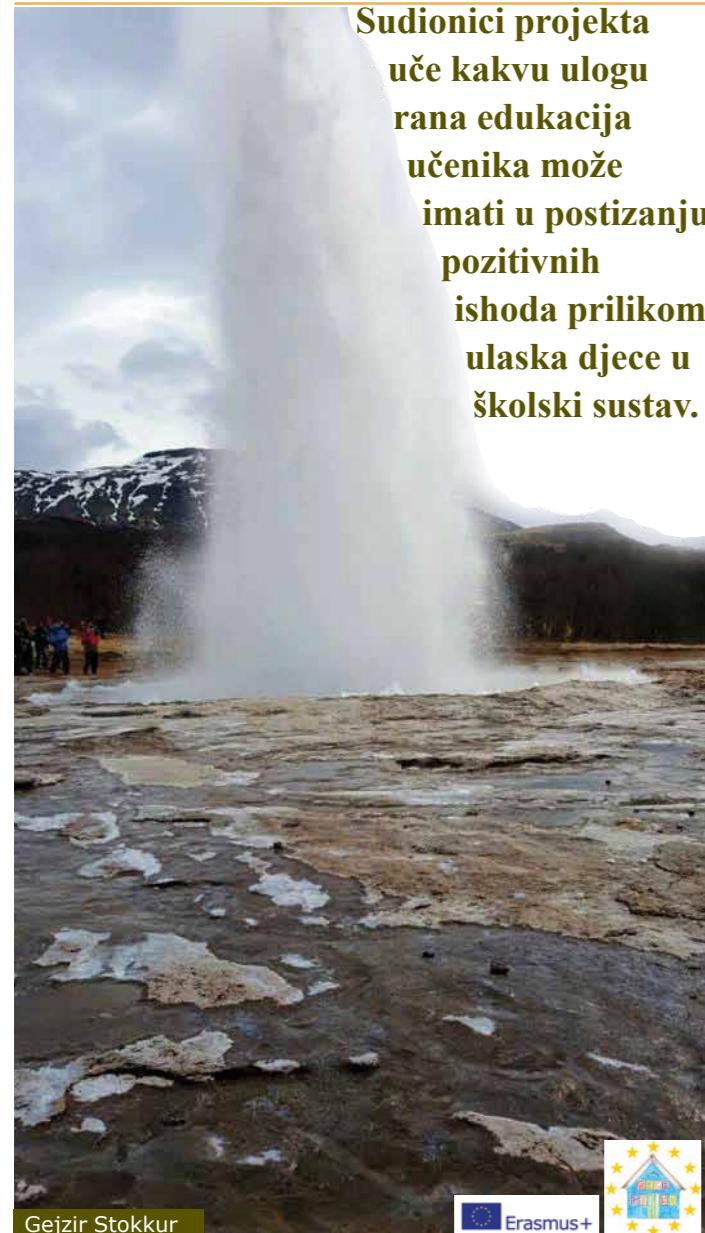
Ana u Mariji Bistrici

Zamak Bunratty

Sudionici projekta uče kakvu ulogu rana edukacija učenika može imati u postizanju pozitivnih ishoda prilikom ulaska djece u školski sustav.

RECEPTION

Gejzir Stokkur

Naša je škola tijekom ove školske godine započela sudjelovanje u još jednom europskom projektu:

Role of Early Childhood Education in Positive Transition/ Introduction Outcomes for New pupils

drugom nogom u svjetu

Ispred irske škole

Šest institucija iz šest europskih zemalja čini partnerstvo u ovom programu: partneri su iz Irske, Danske, Grčke, Norveške, Islanda te naša škola koja predstavlja Hrvatsku. Sudionici projekta međusobno surađuju, traže i razvijaju nove pristupe problemu ulaska i navikavanja predškolske djece na školski sustav. Projekt je financiran sredstvima EU, a namijenjen je edukaciji učitelja koji rade s djecom predškolskog i nižeg školskog uzrasta te s djecom s poteškoćama u razvoju. Učitelji međusobno izmjenjuju iskustva i znanja prezentirajući primjere dobre prakse u svojim školama.

Prvi projektni sastanak održao se u irskom gradu Ennisu od 21. do 25. 11. 2016. godine. Na sastanku su sudjelovale ravnateljica škole Sanja Knezić, koordinatorica hrvatskog RECEPTION tima Ines Krušelj-Vidas te učiteljice Armina Rod i Tatjana Kontent. Tom su se prigodom svi sudionici upoznali, predstavili svoje škole i školske sustave, kao i zemlju iz koje su došli. U programu koji su pripremili domaćini iz Edukacijskog centra Clare naglasak je bio stavljen na upoznavanje irskog školskog sustava te na demonstraciju zanimljivih metoda rada s učenicima predškolskog i nižeg školskog uzrasta. Naše su predstavnice obišle i dvije osnovne škole te suvremeno opremljeno sveučilište Mary Immaculate College u gradu Limericku, a bilo je prilike i za upoznavanje bogate irske prošlosti, prirodnih ljepota, kulture i tradicije.

Na drugom sastanku na Islandu od 30. 4. do 6. 5. 2017. sudjelovale su učiteljice Bernarda Razum i Marina Mikulec te knjižničarka Ines Krušelj-Vidas i ravnateljica Sanja Knezić. U školi domaćinu Langholtsskoli u Reykjaviku učiteljice su se upoznale s islandskim školskim sustavom i zaključile kako islandski učenici više rade rukama od naših đaka te da se mali Islandani pripremaju za konkretne životne zadaće. Naime, škola je opremljena kabinetom u kojem učenici uče pripremati hranu, kabinetom za oblikovanje tekstila u kojem se šivaćim strojevima, iglom i glaćalom podjednako vješt služe djevojčice i dječaci, zatim kabinetima za obradu drva i metala, kabinetima za slikanje, kiparenje i tako dalje. Islandski su učitelji pokazali kako prate učenike na prijelazu iz vrtića u osnovnu školu te program rada s učenicima koji imaju probleme u ponašanju. Škola je bogato opremljena didaktičkim materijalima, računalima, tabletima i ostalim pomagalima za rad. Za vrijeme boravka na Islandu učiteljice su stigle obići Nacionalni park Thingvellir, slapove Gullfoss i gejzir Strokkul.

Za godinu dana i nas čeka organizacija takvog tjedna za partnerne. Bit će zanimljivo čuti njihov dojam hrvatske školske svakodnevice koja se često razlikuje od službenih izvještaja.

Ines Krušelj-Vidas, knjižničarka i koordinatorica Projekta

Lipin pučkoškolac 20

i svijet već kod nas

The Ambassador Julieta Valls Noyes

In front of the clone

G.I. Dora

we played with a real rugby ball, we saw a lunch box that children use in America. After that we went to a hall where they have meetings. There was also a secret room there. We heard that the air we breathe and the water we drink there is real American. It was really cool to hear that we were very safe in the building because every window is bullet proof. Best of all were the flags and American candies. It was really a good experience.

Mihail Smrček (6. b): „At first it was kind of scary because there was a lot of security. The most awkward experience was when we were scanned with metal detectors. After we were done with all of the security checks we were welcomed by a lady named Maca. She is the most generous person I've ever met. She had a really great time!“

Ema Zrinčak (6. b): „We saw an office which looks like a real American office;

A visit to the US Embassy in Zagreb

I WILL GO TO THE EMBASSY ONCE MORE,

Thirty pupils of our school together with their English teacher Tatjana Kontent and our principal Sanja Knezić visited the US Embassy in Zagreb on the 11th April, 2017.

maybe to get a visa!

Lipin pučkoškolac 20

english page

showed us around the building. What impressed me most was meeting the marines. They told us some stories like how they got into the NAVY, about their experience on the battlefield; the most dangerous situations they were in etc. Then we went to the second floor of the building. There were flags of all the US states. Then our host Maca told us how the janitors clean the windows. Basically they strap a chair to the ceiling and using a remote control they move around. It was fascinating! Unfortunately we didn't meet Julieta Valls Noyes, the Ambassador, because of her busy schedule. But we still had a lot of fun! I really hope I will go to the Embassy once more, maybe to get a visa...I hope so...“

On the 27th April, 2017, three of our pupils, Dominik Ščurić (8. b), Valentina Lešković (7. c) and Emanuel Rod (6. a) visited the US Embassy for the second time. This time they were accompanied by our principal and the representatives of Gornja Stubica municipality. The reason for this visit was planting of the clone of „Gupčeva lipa“ in front of the Embassy. Our pupils met the Ambassador Julieta Valls Noyes, and in front of all the employees they talked about Hrvatsko Zagorje, Gornja Stubica, our school and Matija Gubec linden tree. They were like real little ambassadors of our school and they did a great job!

Here is the official statement published on the US Embassy website related to our visit:

„Ambassador Noyes, Mayor Jasmin Krizmanić and other guests from Gornja Stubica planted an offspring of the most famous tree in Croatia – the Gupčeva Lipa - in front of the Embassy today to celebrate both Green Week and the 25th anniversary of bilateral relations US – Croatia. As this descendant of Croatia's most famous tree grows and prospers on U.S soil, it will remind us of the strength of ever stronger relations between our countries.“

Maturalno putovanje

7. 9. 2016., srijeda

Danas nam nije bio problem ustati ranije jer škola još nije ni pošteno počela, a mi smo već dobili priliku pobjeći od nje. U 7 ujutro krenuli smo na desetosatni put prema Orebici. U Villi Antonio već su bili osmasi iz Samobora s kojima smo se super slagali. Nakon što smo se raspakirali, otisli smo na bazen. Naravno, koliko god smo dobri plivači, uvijek postoji mogućnost da se dobije grč. Baš to dogodilo se učenici u pokušaju da prepliva dublji dio bazena, ali učitelj Slaven, kao princ u crnoj trenirci, to je vidio te je odmah skočio za njom. Za večeru - švedski stol: morski plodovi, meso, voće, kolači... Ostatak večeri zabavljali smo se u disku. Nažalost, već smo u pola 12 morali biti u sobama.

8. 9. 2016., četvrtak

U Dubrovnik smo stigli oko 10 h. Tamo nas je dočekala „vodička“ koja nas je provela kroz grad pa smo vidjeli Dubrovačke zidine, Stradun i katedralu sv. Vlaha, ali vjerujemo da vas to i ne zanima u ovom dnevniku. Dobili smo sat vremena slobodnog za „njuškanje“ po Dubrovniku. Možemo samo reći da sladoled košta koliko 4 kuglice kod „Zlatka“ (10-20 kn, ali se isplati jer je ukusan!). Na Babinom Kuku (da, i to je mjesto u Hrvatskoj) imali smo ručak, a poslije je slijedilo MORE. Skakali smo s mola i bilo je zabavno sve do trenutka

Izlet u Graz

Svi ljubitelji čokolade uživali su u izletu koji je uključivao kušanje čokoladnih proizvoda do mile volje...

Marina Mikulec, učiteljica

Učenici sedmih i osmih razreda oputovali su 25. ožujka 2017. na jednodnevni izlet u Austriju i posjetili tvornicu čokolade Zotter te grad Graz.

Na vidikovcu

foto: Marina Mikulec

U prijepodnevnim satima posjetili su naselje Riegersburg i tvornicu čokolade Zotter. Po ulasku u tvornicu pogledali su kratak dokumentarni film o samoj povijesti obitelji Zotter i njihovim dobavljačima kakaa. Saznali su da kakao prah nastaje mljevenjem suhih plodova biljke kakaovac koja raste u tropskim šumama Srednje i Južne Amerike te Afrike. Nakon filma slijedilo je dugo očekivano putovanje kroz čarobni svijet nastanka čokolade. Kroz nekoliko katova tvornice mogli smo vidjeti proces nastanka omiljene slastice; od kotlova za prženje kakaa i sirovog i iznenadujuće gorkog kakao praha, preko tekuće mase čokolade do različitih vrsta

gotovih čokoladnih pločica i pralina. Najbolji dio bilo je kušanje. Isprobavale su se sve vrste čokolada i u svim oblicima, a mnogi su kupili ono što im je bilo najukusnije.

U poslijepodnevnim satima učenici su posjetili grad Graz, središte pokrajine Štajerske, i uz službenog vodiča upoznali se s njegovim

znamenostima. Zanimljivo je bilo poslušati legende o gradu i povjesne činjenice vezane uz kraljevsku lozu Habsburg. Nakon razgledavanja, slobodno vrijeme iskoristili smo za šetnju ulicama i trgovima te kupnju suvenira. Zaključili smo da se moramo vratiti jer je bilo baš lijepo i slatko!

Na Schloßbergu iznad Graza

10. 9. 2016., subota

Danas je bilo onih koji su zaspali, a mi pripadamo toj skupini. Pozdravili smo

Dubrovnik

Villa Antonio

8. b, 8. a, 8. c

se s Villom Antonio u kojoj smo proveli najljepša četiri dana našeg školovanja. Na povratak stali smo u mjestu Vid kraj Metkovića. Tamo smo posjetili muzej Narona, a potom se vozili Neretvom 45 min. Iako smo bili upozorenici da ne pokušavamo ubrati niti jednu biljku, mi smo to ignorirali tako da su se na stolu u lađi mogli vidjeti lopoči. U „Neretvanskoj kući“ čekao nas je ručak, a potom i dug povratak kući.

Marta, Lea i Elizabeta, 8. a

Anđela, naša umjetnica

5+ za Anđelu!

Naša talentirana osmašica odgovorila je novinarki Elizabeti na pet kratkih pitanja.

1. Kako si provela ovih osam godina u osnovnoj školi?

Provela sam ih loše jer me većina učenika izbjegavala i zezala.

2. Koju srednju školu želiš upisati?

Želim upisati Školu za umjetnost, grafiku i dizajn u Zaboku.

3. Koji je tvoj hobi?

Moj je hobi crtanje.

4. Koje su ti najdraže tehnike slikanja i crtanja? Što najradije crtaš?

Tehnike kojima najradije radim jesu pirografija i akvarel, ali ipak najčešće radim bojicama. Najdraže su mi teme životinje i mrtva priroda.

5. Tvoja poruka svima koji ostaju u osnovnoj školi?

Nikad nemojte odustati od svojih snova. Ako zaista nešto želite postići, borite se za to!

Elizabeta Vrđuka, 8. a

Rastanak od naših osmaša

**Osnovna škola,
BYE-BYE!**

Kraj svake školske godine donosi i radost i tugu. Mnogi su učenici sretni jer su uspjeli preživjeti još jednu školsku godinu i privesti je kraju, no učenici osmih razreda imaju podijeljene osjećaje. Tu je sreća zbog završetka osnovnoškolskog obrazovanja; tu su uzbudjenje i strah zbog svega što donosi srednja škola; tu je i žalost jer se moraju rastati od mnogih prijatelja koje su stekli tijekom tih osam godina.

Od njih, ali i od svojih učitelja, htjeli su se rastati stihovima skovanim upravo za ovu priliku...

Mi smo 8. a,
"ponos" našeg Slavena.
Ostali smo bez Valentine,
naše razrednice pune miline.

Ispite nekad odgađamo
pa se s učiteljima svađamo.
U tome smo uvijek složni,
a tad smo i pobožni.

Nekad se ne slažemo,
nešto ružno kažemo,
ali sve je to u opisu struke
i mi to radimo bez muke.

Imamo odlikaše,
a slabijima jedinica maše.
Po hodnicima skačemo ko luđaci,
drugima ne izgledamo kao pravi daci.

Cure razredom vladaju
pa dečki često nastradaju.
Ali to smo mi, 8. a,
razred koji vas, nažalost, napušta...

Potpisi mi se

Došao je kraj
I vrijeme je da si kažemo
Bye-bye!

Dosta smo se svađali,
Ali smo se i voljeli.
Jako smo se zbljžili,
Nismo nikog prekrizili.

Došao je kraj našoj sezanciji,
Ali i prilika novoj generaciji.
Još ćemo se vidjeti,
Nećemo se zaboraviti.

Svi se mi volimo,
Mnogi i molimo
Da se ponovno susretнемo
I još puno vezamo.

Imamo mnogo uspomena;
Ona neće biti zaboravljena....
Evo ovo je kraj,
Najbolji razrede - GOODBYE!!!

Potpisi mi se

Najbolji u školi - to smo mi,
na ponos smo našoj razrednici.
Božena Lacković razrednica je naša,
a učiteljica iz likovnog je vaša.

Spremni smo za izazove nove i otići iz škole ove.
U razredu nas sedamnaestero ima,
što nije loše i štima svima.

Neki sve predmete podjednako vole,
dok drugi jedva čekaju da odu kući iz škole.
Kemija nam nikome nije jača strana,
nadamo se da tako neće biti i vama.

Jedno nam je mišljenje zajedničko svima:
da najbolje stvari veliki odmor ima.
Četiri smo se godine mučili i učili,
i na kraju ipak nešto naučili:
da učitelje slušati treba,
a znanje iz svake knjige vreba.

Bili ste nam добрији
i nadamo se da nas nećete zaboraviti vi!
Eto, druženju našem s vama tu je kraj,
želimo vam puno sreće i BYE-BYE!!!

Potpisi mi se

Sjećanje...

Učenici razredne nastave 17. studenoga 2016. obilježili su Dan sjećanja na pad Vukovara. Dramska skupina izvela je emotivni recital u sklopu kojeg su predstavnici razreda zapalili svijeće te su se svi zajedno pomolili za preminule branitelje te ostale žrtve rata našeg hrvatskog heroja, grada Vukovara.

Nikola Grden, vjeroučitelj

Svijeće za Vukovar

Udruga veterana specijalne policije Domovinskog rata "Barun" i ove je godine organizirala likovno-literarni natječaj s temom promicanja istine o Domovinskom ratu. Ponosni smo što su čak tri naše učenice osmih razreda osvojile nagrade. To su Laura Labaš (prva nagrada) i Lucija Lisak (treća nagrada) za literarne radove te Mirna Bajs za likovni rad (treća nagrada). Mentorice učenicama bile su učiteljice Vesna Jakopović i Božena Lacković.

Osmaši na vukovarskom groblju

Učenici osmih razreda u Vukovaru

Učenici osmih razreda posjetili su Vukovar u sklopu projekta "Posjet osmih razreda Vukovaru". Dana 2. veljače krenuli smo rano ujutro, a vratili se 3. veljače kasno navečer. Bili smo vrlo uzbudeni što ćemo se susresti s ljudima koji su se do posljednjeg daha borili za nas i za našu budućnost. Taj dvodnevni izlet upoznao nas je s dotad nepoznatim

Promicanje istine o Domovinskom RATU

Mali vojnik

Svečanost dodjele nagrada, priznanja i zahvalnica sudionicima natječaja održana je 14. veljače 2017. u Galeriji Gradske knjižnice "Ksaver Šandor Gjalski" u Zaboku. Ove je godine na natječaju sudjelovalo ukupno 1300 učenika tako da je uspjeh naših učenica iznimno velik! Čestitke njima i njihovim mentoricama!

Udruga "Barun" aktivno surađuje s našom školom održavajući već niz godina zanimljiva predavanja o Domovinskom ratu učenicima osmih razreda koji upravo o toj temi uče na satovima Povijesti. Tajnik Udruge, gospodin Radmil Pavalić-Paraga, i ove se godine odazvao na naš poziv te je 22. svibnja održao poučno predavanje našim osmašima. Učenici su mogli postavljati pitanja te isprobati vojničku opremu, što ih je posebno razveselilo.

Nikolina Fruk, učiteljica

detaljima o Domovinskom ratu, o njegovim posljedicama te o braniteljima Vukovara i hrvatske domovine. Posjetili smo Gradski muzej Vukovar i Muzej vučedolske kulture. Za nas je bilo održano vrlo poučno i zanimljivo predavanje o vrednotama Domovinskog rata, a predavač je i sam bio branitelj u Domovinskom ratu pa nam je mogao predočiti sve što se tijekom rata događalo. Uz prigodno predavanje obišli smo Spomen-dom hrvatskih

branitelja uz Trpinjsku cestu, Spomen dom Ovčara te Masovnu grobnicu Ovčara, Kukuruzni put koji se još naziva i "Put spasa", Vukovarsku bolnicu (bivšu vojarnu) te memorialno groblje žrtava Domovinskog rata u Vukovaru. Izlet je završio kvizom u kojem su sudjelovale i učenice naše škole. Ovo putovanje potaknulo nas je da uvidimo važnost zajedništva i ljudskog života.

Lea Haramustek, 8. a

„Jer tko će ostati ako se svi odrekнемo sebe i pobjegnemo u svoj strah?“

(*Siniša Glavašević*)

Mnogo nas je koji se bojimo životnih kušnji. Mnogo nas je, ljudi od krvi i mesa, koji bismo rado voljeli pobjeći od nedača i briga. Teško nam je nositi se sa svakodnevnim teškoćama i ponekad bismo se rado sklonili u neku skrivenu oazu mira i bezbrižnosti. O, tako bismo rado pobegli, bar na trenutak, pred složenošću i težinom života. Ipak, mislim da treba ostati i boriti se do kraja, stajati ponosno iza svojih idea i prkositi svemu kao što ponosno stoji i prkositi vodotoranj u Vukovaru gradu. Boriti se do kraja jer ako ijedan od nas odustane, on oduzima drugima nadu za uspjehom. Ako svi odustanemo, tko će ostvariti željeni cilj?

U sjećanja mi naviru priče i slike stradanja u Domovinskom ratu. I pitam se... Što bi se dogodilo da su se svi hrvatski branitelji predali vidjevši ogromno naoružanje JNA i spoznavši namjere agresora? Što bi se dogodilo da su svi kukavički napustili svoj napačeni kraj? Jer, imali su mnogo razloga za strah i bijeg. No, naši heroji ipak su hrabro ostali braneći djedovinu. Mnogi od njih

Naše predstavnice na preuzimanju nagrada

Nećemo zaboraviti

O Domovinskom ratu čula sam već mnoga sjećanja (ne želim reći priče jer bi to značilo da ne moraju nužno biti i istinite, a ova svjedočanstva zaista su istinita i, nažalost, vrlo potresna; ona su stvarnost zakopana u valovima prošlosti).

Svi mi već dobro znamo kako je rat počeo. Neprrijatelji su napali našu domovinu u želji da prošire svoju vlast. No, nisu očekivali otpor koji im je pružen. Hrvatska je vojska bila skromnija naoružanjem, ali jača srcem i željom da se očuva djedovina, da se obistini višestoljetni san jednog malog naroda – san o domovini. Mnogi su se hrabri ljudi, srcem, tijelom i dušom odani svojoj zemlji, dobrotljivo javili da obrane svoju domovinu. (...) Kakav li je osjećaj kada u svakom trenutku možeš izgubiti nekoga, kako li je tim ljudima bilo dok su gledali kako njihovim voljenima oduzimaju život, kako ljudi ubijaju iz hira i zabave?! To se ne može zaboraviti, ti su događaji kao oštricom urezani u srce svakoga Hrvata, svakoga čovjeka odanog Lijepoj Našoj! Taj rat uopće nije bio potreban, kao ni žrtve svih nedužnih ljudi, do tog krvoprolića došlo je zbog nečije arogancije i želje za moći! Vjerujem da su oni koji su započeli rat veoma požalili jer su uvidjeli da je srce koje kuca

izgubili su život čuvajući svoj dom, ali štiteći i zajedničke ideale svih nas. Hrabri vukovarski ratnici otvorili su vrata samostalnoj i neovisnoj Republici Hrvatskoj. Republici u kojoj danas mirno živimo i tih i ja. Žao mi je nevino stradalih ljudi. Što su skrivili oni koji su ostali bez doma i obitelji, oni kojima je djetinjstvo uzeto bez imalo savjesti, oni kojima je oduzet i goli život? Jesu li se oni olako predavalji bježeći od sigurne smrti? Nisu. Nisu se predavalji svojim krvnicima, koji su ih napslostku ubili, oduzimajući im ne samo život već i dostojanstvo i nadu za bolju budućnost. Hrabri branitelji domovine svima bi nam trebali biti primjer i snaga u našim dalnjim nastojanjima.

Svatko od nas najprije mora krenuti od sebe. I ti koji ovo čitaš sjeti se ponekad Grada Heroja i hrabrih ljudi. Sjeti se svih onih koji su najvrjednije što su imali - vlastite živote - darovali budućnosti Domovine. „Jer tko će ostati ako se svi odrekнемo sebe i pobjegnemo u svoj strah?“

Laura Labaš, 8. c

(rad je osvojio 1. nagradu na natječaju udruge "Barun" "Promicanje istine o Domovinskom ratu")

natjecanja

Donosimo vam pregled najboljih rezultata naših učenika u znanju i sportu

državne smotre i natjecanja

Sigurno u prometu

1. mjesto Alen Jurina, 6. a - mentor Marko Mihaljinec

GLOBE

Ema Tomek, 8. b, Tamara Zebec, 8. b, Iva Jambrećina, 8. b - mentorica Marina Mikulec

Ekološki kviz "Lijepa naša 2017"

Dora Jakšić, 6. a, Veronika Rusan, 6. b, Maja Junković, 7. a, Martina Kovačić, 8. b - mentorica Nataša Mirt

županijska natjecanja

Školska zadruga

1. mjesto na XIV. smotri UZ KZŽ

Informatika

1. mjesto Lovro Kontet, 5. a
1. mjesto Mihael Smrček, 6. b

Sigurno u prometu

1. mjesto ekipno:
Alen Jurina, 6. a,
Katarina Žukina, 5. a,
Lea Ciglanečki, 5. a,
Lovro Kontent, 5. a

pojedinačno:
1. mjesto Alen Jurina, 6. a
3. mjesto Lovro Kontent 5. a
3. mjesto Katarina Žukina 5. a
Lea Ciglanečki 5. a

GLOBE

5. mjesto na međuzupanijskoj smotri:
Ema Tomek, 8. b, Tamara Zebec, 8. b,
Iva Jambrećina, 8. b

Matematika

3. mjesto David Noel Korman, 5. b
Lovro Kontent, 5. a
Davor Mucak, 7. a

Geografija

Lovro Kontent, 5. a

Mladi tehničari

2. mjesto Julijan Rusan, 5. b u kategoriji
maketarstvo i modelarstvo
5. mjesto Ivan Šobak, 6. b
u kategoriji graditeljstvo

Vjerouauk

Antonio Sviben, 7. a,
Marta Vulama, 7. b,
Valentina Lešković, 7. c, Karla Pikec, 8. c

LIDRANO

Lipin pučkoškolac 19
urednica Lea Haramustek, 8. a

Dramska grupa: Ana Junković, 5. a,
Martina Novosel, 5. a, Marinela Lukec,
6. a, Dora Jakšić, 6. a, Ana Klanjčić, 6. a,
Karla Bokun, 6. a, Veronika Rusan, 6. b,
Martina Kovačić, 8. b, Iva Jambrećina, 8. b
i Lovro Kontent, 5. a – nastupili dramsko-
scenskom igrom „Čemu služi cvjet?“

Engleski jezik

Dominik Ščurić, 8. b

Informatika

LOGO
Lovro Kontent, 5. a
Mihael Smrček, 6. b
Mihael Perešin, 7. a
Davor Mucak, 7. a

Osnove informatike
Mihael Perešin, 7. a
Nikola Vlahović, 8. b

Matematika

David Noel Korman, 5. b
Dora Jakšić, 6. a
Davor Mucak, 7. a

Sigurno u prometu

Lovro Kontent, 5. a
Katarina Žukina, 5. a

Tehnička kultura

Maketarstvo i modelarstvo
Julijan Rusan, 5. b
Graditeljstvo
Ivan Šobak, 6. b

Geografija

Lovro Kontent, 5. a
Iva Šobak, 6. b
Valentina Lešković, 7. c
Dominik Ščurić, 8. b

Kemija

Dominik Ščurić, 8. b

Fizika

Lea Haramustek, 8. a

Povijest

Davor Mucak, 7. a
Elizabeta Vrđuka, 8. a

Biologija

Valentina Lešković, 7. c
Elizabeta Vrđuka, 8. a

Engleski jezik

Dominik Ščurić, 8. b

Njemački jezik

Elizabeta Vrđuka, 8. a

Hrvatski jezik

Valentina Lešković, 7. c
Lucija Lisak, 8. b

...cilj je sudjelovati

a želja pobijediti...

natjecanja

Najbolji u državi!

Prošle je godine Alen za naš list izjavio: „Imam veliku želju ponovno sudjelovati na državnoj razini natjecanja Sigurno u prometu. Pokušat ću barem ponoviti svoj uspjeh.“ Tada je Alen na natjecanju osvojio treće mjesto i svi smo bili vrlo ponosni na njega. Ove godine nije ponovio uspjeh, bio je još bolji!

Na državnom natjecanju Sigurno u prometu 2017. koje se održavalo od 23. do 26. svibnja u Zadru, Alen Jurina (6. a) osvojio je PRVO MJESTO! Čim se vratio u školu, naše su novinarke s Alenom napravile maleni intervju.

Novinarke: Kako se osjećaš kao državni pobjednik?

Alen: Super! Jako sam ponosan i sretan zbog toga što sam postigao.

N: Kakva je bila reakcija tvoje obitelji i prijatelja kad su čuli sretnu vijest?

A: Reakcija je bila odlična, svi su bili vrlo ponosni na mene.

N: Kako uskladuješ školske obvezе i vježbe za natjecanja?

A: Ma, nije to teško. Samo treba malo upornosti i rada.

N: Jesi li stekao neke nove prijatelje na natjecanjima ove ili prošle godine?

A: Jesam, upoznao sam dosta novih ljudi i s njima sam u kontaktu.

N: Jesu li te pobjede promjenile? Jesu li se drugi promjenili prema tebi?

A: Ne, sve je ostalo isto.

Natjecanje se sastoji od dva dijela – pisanih testa i vožnje. U prvom se dijelu Alen odmah istaknuo ostvarivši 83 boda, čime se smjestio u sam vrh natjecatelja već prvog dana. Drugog dana vozio je poligon i tamo osvojio 73 od 75 bodova. Još mu je samo preostalo čuti svoje ime na proglašenju pobjednika! Veselje je bilo još veće kad se saznao da je još jedna djevojčica iz naše županije (Marija Švaljk iz OŠ Sveti križ Začretje) također osvojila prvo mjesto u kategoriji djevojčica.

Na kraju je naš zagorski tim ekipno osvojio 3. mjesto! Alen i Marija tako će predstavljati reprezentaciju Republike Hrvatske na Europskom natjecanju koje se održava u rujnu 2017. u Albaniji.

Alenov mentor, učitelj Marko

Mihaljinec, za Alenu kaže da je marljiv, vješt te da uvijek daje sve od sebe. On može biti uzor svima da se trudom,

Savate Sara

Savate sam počela trenirati 2015. godine jer me jako privlačio. Nakon nekoliko treninga svidjelo mi se pa sam nastavila. Kada treniram, osjećam veliku snagu, neku posebnu povezanost.

Ove školske godine bila sam na natjecanju u Varaždinu 15. 10. na Croatia savate open-u i osvojila drugo mjesto. Opet u Varaždinu 30. listopada 2016., na Kupu Hrvatske, ponovno sam bila druga. Četvrti natjecanje bilo je prvenstvo Hrvatske u G. Knegincu, gdje sam bila treća u načinu borbe assault. Nedavno sam osvojila još jedno treće mjesto.

Nadam se da ću osvojiti još puno medalja.

Sara Pavalić, 4. a

Plivačka odlično

Mia Hren (4. b) nije se ni ove godine držala podalje od vode. Vješto se suočila s brojnim izazovima te je iz njih isplivala s brojnim medaljama. Nabrojimo samo neke koje je osvojila u raznim disciplinama: zlatna i dvije srebrne s mitinga „Vidra“ u Zagrebu, tri zlatne i jedna srebrna iz Koprivnice, jedna zlatna i dvije brončane iz Siska, dvije zlatne, jedna srebrna, jedna brončana i pehar iz Varaždina itd.

Mia nije jedina uspješna plivačica na školi. Sve bolje postaje i Jana Pavalić (3. b) koja također osvaja sve veći broj medalja na mitinzima.

Anita Razum, učiteljica

Lipin pučkoškolac 20

Drugo mjesto rukometuša!

Naša muška rukometna reprezentacija škole (5. i 6. r.) odigrala je 7. 4. 2017. finale na županijskom natjecanju i postigla odličan rezultat, osvojila je DRUGO mjesto! Uz kapetana Filipa Haramusteka, reprezentaciju čine: Petar Pavalić, Marko

Bačani, Matija Čmarec, David Noel Korman, Alen Jurina, Karlo Hegol, Lovro Kontent, Matija Žebić, David Frajtak, Filip Filipaj, Patrik Fuček i Fabijan Ilinić. Njihov se veliki trud isplatio!

Dominik Karajić, učitelj

Lipin pučkoškolac 20

Od knjige i knjižnice

Knjižnica nije samo prostor omeđen knjigama, već je to prostor u kojem pomoći knjiga možete otploviti u druge svetove.

Ines Krušelj-Vidas, knjižničarka

Ove smo godine u knjižnici proveli nekoliko manjih projekata koji su na različite načine spajali (naoko) statične knjige i dinamična putovanja

Doputovali su nam književni gosti: Andrea Petrik Huseinović i njen muž Kašmir Huseinović koji su uveli djecu u svijet slikovnica te književnica i lutkarica Jadranka Čunčić Bandov koja je svojim lutkarskim igrokazima razveselila djecu.

Naši su straničnici putovali u Portugal i Texas, SAD. Učitelji su u studenom na početku svakog prvog školskog sata čitali učenicima ulomke iz svojih najdražih knjiga i odvodili ih maštom van učionice. Na Dan materinjeg jezika učenici su održali videokonferenciju s đacima iz Poljske i Španjolske kao dio e-Twinning projekta. Knjige su putovale i u kuće naših učenika u okviru projekta Čitamo mi u obitelji svi.

knjiga jednako putovanje

do novih svjetova

Najviše smo uživali u međunarodnom projektu PUTUJEM S KNJIGOM/ POTUJEM S KNJIGO u suradnji s prijateljskom školom Križevci kod Ljutomera iz Slovenije. Po uzoru na njih proveli smo projekt Bralna značka kojim se kod učenika potiče čitanje iz užitka. Učenici su umjesto lektire u knjižnici odabrali knjige koje su ih zanimala, popričali o njima na satu Hrvatskog jezika te tako zasluzili žig u tzv. čitateljskoj putovnici. Najbolji čitači nagrađeni su odlaskom 27. i 28. siječnja 2017. na

slovensku Noć branja gdje su proveli noć u njihovoj školi, čitali uz svjetlo baterijskih svjetiljaka, družili se sa svojim prijateljima, dramatizirali tekstove, izradivali kulise, prevodili sa slovenskog...

Izrada kulisa za predstavu Pametni sodnik

Knjige omogućuju različita putovanja i spajaju ljudе - ČITAJTE ĆIM VIŠE!

Nastavak suradnje sa školom Križevci kod Ljutomera uslijedio je za Dan Europe, 9. 5. 2017. kada su učenici i učiteljice iz Slovenije doputovali k nama kako bi njihova dramska skupina pod vodstvom učiteljice Katje Koroša izvela predstavu Pametni sodnik. Nekima od naših učenika ovo je bila prva prigoda da uživo čuju slovenski jezik. Za male je glumce pak ovo bio prvi međunarodni nastup. Moramo naglasiti da su se odlično snašli, a u druženju s domaćinima sklopila su se i nova prijateljstva.

Slovenska dramska skupina u gostima

Lipin pučkoškolac 20

mali, ali vrijedni

Poseban razredni odjel

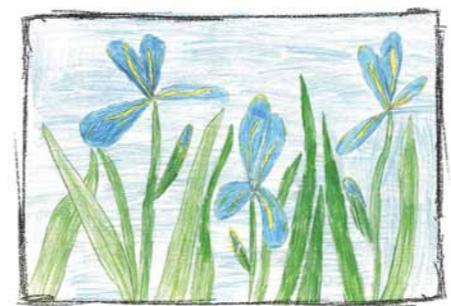
Gabrijele, dobrodošao!

Ove školske godine u PRO je stigao novi učenik Gabrijel koji kod nas završava osmi razred.

*Gordana Varjačić Grđan,
učiteljica-defektologinja*

Gabrijel je zadovoljan, veseo, dobro se prilagodio i lijepo je prihvaćen u našoj školi. Voli se igrati, boraviti u prirodi, obožava poljoprivredne strojeve, satove TZK-a i Mozartovu glazbu. Vrijedan je i aktivan učenik. Drago nam je što smo upoznali Gabrijela i što je s nama.

Naš drugi učenik Nikola Varžić i ove je godine sudjelovao na likovno-literarnom natječaju "Cvijet u cvjeću" koji organizira društvo „Naša djeca“ Stubičke Toplice. Svečanost podjele

Nikola Varžić, 7. h PRO

nagrada održana je 4. veljače 2017. u hotelu „Matija Gubec“. Nikola svojim likovnim radovima već nekoliko godina uspješno sudjeluje u natječaju. Radovi su mu objavljeni u tiskanom zborniku nagrađenih radova i uvek je ponosan što predstavlja svoju školu.

Nikola, učiteljica i Gabrijel

Učenici PRO-a aktivno su se uključili i u skupljanju sjemenja za „Gupčev poučni vrt“. Također planiramo sadnju novih biljaka oko hotela za kukce.

matematika

**zabavna
Osne simetrije**

Crtaj!

Da matematika može biti vesela i zabavna, dokaz su plakati nastali nakon sati obrade transformacija u geometriji.

Karla Pikec, 8. c

Ako se bilo tko od vas želi okušati u stvaranju osne simetrije, samo slijedite sljedeće upute:

1. Izaberi neki lik koji ti se najviše sviđa i zatim ga nacrtaj.
2. Nacrtaj okomit pravac i iz svake točke povuci okomicu na zadani pravac - OSNA SIMETRIJA.
3. Nacrtani lik preslikaj tako da si zadaš vektor te iz svake točke crtaj s njim paralelu - TRANSLACIJA.
4. Lik koji smo dobili translacijom, preslikamo za željeni kut oko neke točke - ROTACIJA.
5. Preslikaj rotirani lik preko zadane točke - CENTRALNA SIMETRIJA.

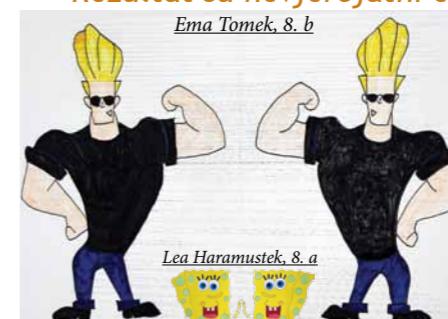
Redoslijed preslikavanja može biti i drugačiji. Pokušajte i uživajte!

Andjela Žigovečki, 8. a

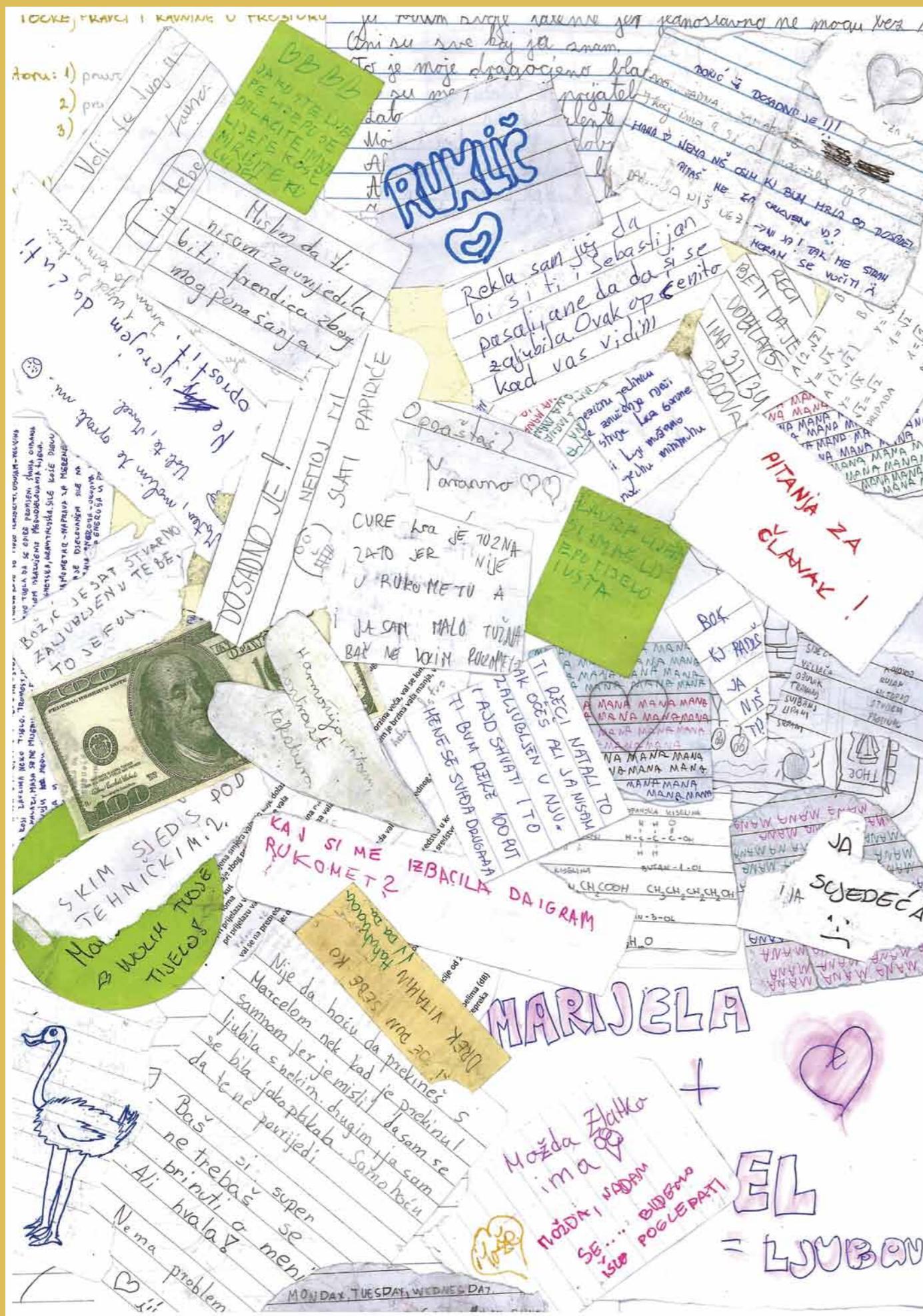
Gabriela Jakopović, 8. c

Lea Haramustek, 8. a

ispod klupe

Lipin pučkoškolac 20

podlistak

Volim prirodu

Volim travu jer stvara rosu,
Volim cvijeće koje prolazi
Kroz kosu.

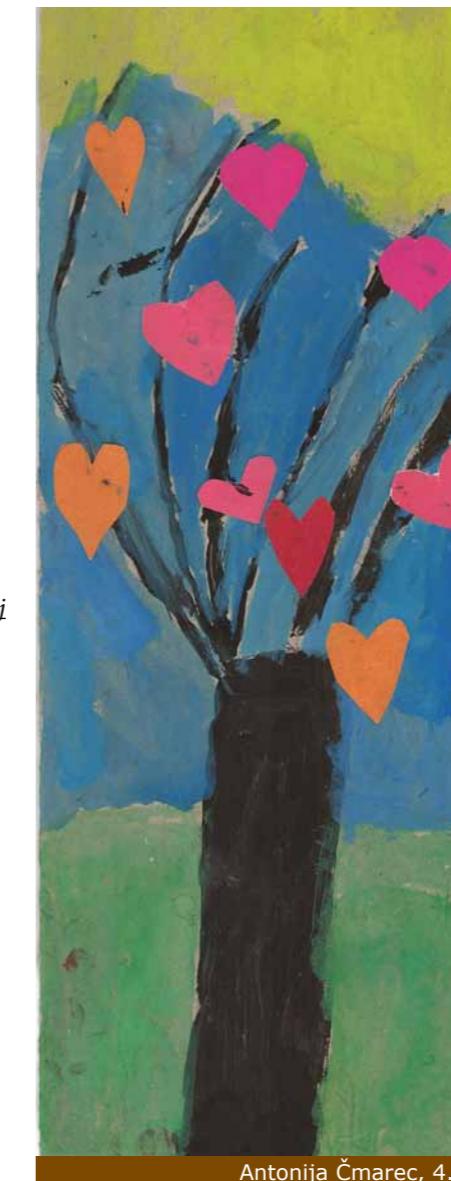
Volim snijeg što svuda pada,
Volim jesen sa svih strana.

Volim rijeku, volim polje.
Volim sve što je dobre volje.

Volim sve što je čisto.
Volim rijeke, more bistro.

Volim proljeće i igre rane.
Volim ptice koje slijecu
Na zelene grane.

Laura Labaš, 4. r. PŠ Sveti Matej

Antonija Čmarec, 4. b

Nadam se

Nadam se da ćeš naći nekoga
tko se ne boji zaroniti
u nepoznate dubine tvojeg srca
i utopiti se u njegovoj ljubavi.

Nadam se da ćeš naći nekoga
tko će te poštovati
iako nisi sasvim savršen
i imaš mana.

Nadam se da ćeš naći nekoga
tko će šetati
po tvojim mislima
u želji da te usreći.

Nadam se da ćeš naći nekoga
tko će te iskreno voljeti,
čak i ako se boji
te ljubavi.

Petra Fućek, 7. c

Gabrijela Gredičak, 1. b

I ja volim prirodu

Ja volim kad cvijeće mirše
i kad se čisti zrak udiše,
A TI?

Ja volim životinje sve
crne, bijele i narančaste,
A TI?

Ja volim kad ljudi vesle se
i kad drveće izraste,
A TI?

Ja volim žuto sunce
i mekane oblake,
A TI?

Ja volim šareno proljeće
i trave zelene,
A TI?

Ja volim kad voda teče
i kad se nasmije proljeće,
A TI?

Ja volim planine, gore
i predivno more,
A TI?

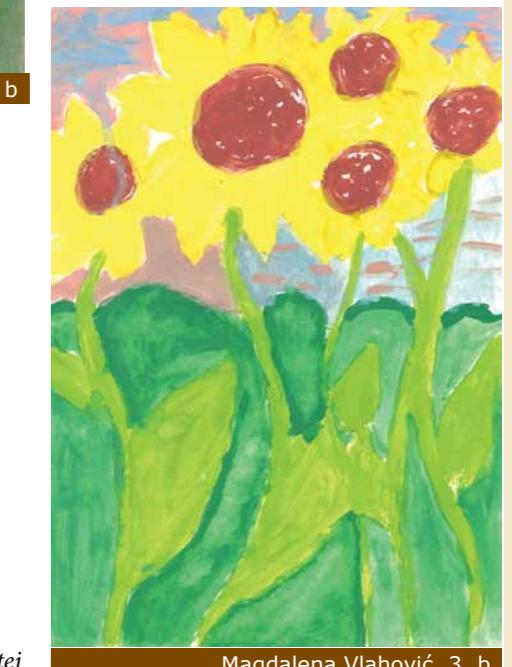
Ja volim ljudе sve,
osobito kad se zamisle,
A TI?

Ja volim brežuljke
i svoje bližnje,
A TI?

Ja volim živice
i zelene borove,
A TI?

Ja volim ptice
od slavuja do crvenptića,
A TI?

Gabriel Benko, 4. a

Magdalena Vlahović, 3. b

Naša mašta

Lipin pučkoškolac 20

27

Kajkavska reč

Lipin pučkoškolac 20

30

Vjeronaučni kutić

31

sadržaj

podlistak

Olovka koja sama piše

Ja bih izumila olovku koja sama piše.
U olovci bi se nalazio neki sitan program koji bi prepoznao glas svojeg vlasnika i tako radio. Ova bi olovka pomogla mnogim učenicima jer ih ne bi boljele ruke od dugotrajnih pisanja zadaća.

Tea Hren, 2. a

Let s bjeloglavim supom

Sanjala sam prošle noći
kako mi prekrasan sup dolazi pred oči.
Raširio je svoja velika krila,
a ja sva snena i mila,
popela se i čvrsto ih uhvatila.

Vinuli smo se visoko u nebo
gdje pogledu nema kraja.
Letjeli iznad brda i dolina,
iznad polja, šuma gustih i planina.

Lebjdjeni smo iznad Plitvičkih jezera,
vidjeli vodu koja Zemlju miluje,
a žubor slapova i najveće brige smiruje.

Stisnuvši se uz tijelo ptice,
osjetila sam kako joj srce jako tuče
i shvatila da je velike brige muče.

Tihim glasom u pomoć zove:
„Spasi ljepotu prirode ove!

Cijeni sve što ti ona pruža,
od modrog Jadranskog mora,
zlatnih slavonskih polja,
mirisnih brežuljaka do zelenih gora.

Štiti ptice, životinje velike i male
jer sve one od Boga su dane.
Ne gazi biljke kad u šetnju krećeš,
nasmiješi se Suncu –
kad ćeš ako danas nećeš.“

Lea Vučilovski, 3. r PŠ Hum Stubički

Jurica Španec, 4. a

Magdalena Vlahović, 3. b

Ana-Marija Haramustek, 7. b

naša mašta

Ema Debeljak, 3. b

Andrea Ilinić, 3. b

Superman

Da mene otpuše vjetar, letio bih kao Superman i gledao treba li nekoga spasiti. Ako bi neka mačka zapela na drvu, pomogao bih joj sići. Ako bi bila pretvrđoglav, malo bih je potegnuo za rep. Male ptičice ispale iz gnijezda vratio bih natrag. Letio bih visoko i sakrivaо se iza oblaka. Od tamo bih gađao zločestе ljudе i lopove.

Ivan Kondres, 2. a

Dora Boroša, 2. b

Stiže zima

U mrkloj noći s malenog brijege
vire kuće ispod napadanog snijega.
Gle, zima je stigla pred svaka vrata
i zbog toga sam sretna, veselje me hvata.
Sjeli smo na sanjke i jurnuli niz brijege.
Uh, što je hladan ovaj zimski snijeg!

Magdalena Vlahović, 3. b

Pali svjetla, spusti rolete
da one duge strašne sjene ne dolete.
Pas laje, lisica se šulja,
a ja brže-bolje ključ u bravu guram.
Taman zaspim, a onda čudni zvukovi
me bude.
Kad pod poplunom više disati ne mogu,
polako nos otkrijem i shvatim:
Jedino čudovište u ovom gustom mraku
jesu moj tata i sestra
koji svojim hrkanjem guraju stvari s
mjesta.

Lucija Lešković, 3. a

Osmijeh

Uz osmijeh se budim svaki dan,
radostan i zaigran.

S osmijehom se sunce budi,
vesele se svi ljudi.

Najljepši osmijeh ču svakome dati,
tužnoga ču obradovati.

Kad je netko zabrinut,
ja ču mu doći,
pokloniti osmijeh
i brige će proći.

Luka Herceg, 4. r PŠ Hum Stubički

U mraku

Pali svjetla, spusti rolete
da one duge strašne sjene ne dolete.
Pas laje, lisica se šulja,
a ja brže-bolje ključ u bravu guram.
Taman zaspim, a onda čudni zvukovi
me bude.

Kad pod poplunom više disati ne mogu,
polako nos otkrijem i shvatim:
Jedino čudovište u ovom gustom mraku
jesu moj tata i sestra
koji svojim hrkanjem guraju stvari s
mjesta.

Lucija Lešković, 3. a

naša mašta

Veliki snovi malih prijatelja (ulomak)

(...) Ne znam zašto sam uvijek ljuta, nervozna i bijesna na sve oko sebe baš u nedjelju kad je taj dan namijenjen za nešto posve suprotno, prekrasno i lijepo. Taj dan trebali bismo provesti sa svojom obitelji u smijehu i ljubavi. U igri, zabavi i međusobnom druženju. Svjesna sam da svojim ponašanjem pokazujem nepoštovanje prema roditeljima koji mi na sva načine žele ugoditi. Moja podsvijest zna da je obitelj tu svakoga dana i da nikada neće odustati od mene. Od mojih vrlina i mana. Bit će tu Raširenih ruku i pogleda punog ljubavi. Nisam naučila cijeniti ono što imam. Najbitnije i najvrjednije u svome životu.

No, sve se promijenilo kad je došla Ona. Petogodišnjakinja smeđe kose i sjajnih crnih očiju. Tog jutra sjedila sam vani na stepenicama i čitala knjigu kad najednom začujem dječje vriskove u susjednom dvorištu. Nisam se obazirala makar mi je bilo čudno jer je susjeda inače živjela sama. No, cijelu je tu priču potaknula i odigrala jedna obična šarena lopta koja se baš u tom trenu dokotrljala do mojih nogu. Spustila sam knjigu na stepenice, uzela loptu i krenula prema susjednom dvorištu kada je Ona doskakutala do mene. Poput malenog andela pogledala me je svojim pametnim okicama i upitala: „Kako se zoveš?“ U prvi tren ostala sam zatećena jer je djevojčica bila tamne puti što se u mojem malom kraju rijetko viđa. Po mome pogledu shvatila je što me najviše čudi kod nje pa je odmah na to dodala: „Vidim da si začudena mojom bojom kože i izgledom, ali mislim da nas to neće sprječiti da postanemo prijateljice.“ Kako bih izbjegla dugi i

Peti a lijepo piše lijepo.
Učiteljica jako radosna:

Jedan cvijet žuti
na kamenitom putu
stoji usamljen.

David Čulig, 5. a

Proljeće došlo.
Lopta je na terenu.
Djeca se vesele.

Lovro Kontent, 5. a

Trešnja je pala
na zelenu travu,
jako sam gladan.

Matija Škvorc, 5. a

Noć je uzela
boje, a sunce ih je
odmah vratilo.

Monika Vučilovski, 5. a

Lipin pučkoškolac 20

neugodnu šutnju, nabacila sam smiješak i odgovorila punom brzinom: „Naravno“. Primila me za ruku i povukla do stabla trešnje gdje smo sjele na travu. „Usput, ja sam Umut“, rekla je sa smiješkom na licu što me je još više zbunjivalo. Naime, ona je imala tek pet godina, a bila je mnogo otvorenila i zrelja u obraćanju nego ja sa svojih četrnaest. Tek tada sam primijetila kako je izgledala. Bosonoga, u iznošenim hlačicama i poderanoj majici.

No, s besprijeckornim osmijehom kakav nisam nikada prije vidjela. Te tanke bose nožice sklopčale su se pokraj mene dok su razigrane ručice stalno bile u pokretu. „S kim si se igrala?“ upitala sam ju sjetivši se da sam čula njezinu viku i veselje. „S vjetrom i suncem“, kaže Ona kao da je to nešto sasvim normalno. Vidjevši moje čuđenje uputila mi je još čudnije pitanje: „Martina, koji je tvój san?“ Tu me je zatekla i nisam znala odgovoriti.

„Ne znam... nikada nisam razmišljala o tome!“ Tada je nestalo onog osmijeha s njezinu lica i zabrinutim pogledom me upita: „Poznaješ li slove svojih dalekih prijatelja?“ Moj logičan odgovor bio je, naravno, negativan. U tom trenu me je uhvatila za ruku i stavila ju na svoje srce: „Tu ćeš naći odgovore, pažljivo gledaj i slušaj!“ Te riječi probudile su u meni strahopštovanje prema toj neobičnoj djevojčici, ali značajela je bila jača. Pritisnula sam ruku na njezino srce i zaklopila oči. U tom trenu val jak je neobjasnive svjetlosti obasjao je moj obzor i shvatila sam kako se slike brzo pokreću, ali ako pažljivo gledam, mogu sve jasno vidjeti. Afrička izgladnjela djeca mahala su mi svojim slabašnim ručicama, ali s iskrenim velikim osmjesima na licu. Mahala sam i ja njima najjače što sam mogla. Gledala sam ih i upamtila svakoga po nekoj pojedinstini te promatrala stvari oko njih. Jedno afričko dijete mi je viknulo: „Martina, voda i hrana!“ No, slika je zastala i prebacila sam se u daleku muslimansku zemlju u kojoj je bjesnio rat.

Dječak koji se šćućurio u ruševinama pun krví samo je prošaptao: „Mir, samo mir“. Tada me je slika odvela u drugom smjeru te sam se našla u nekom domu gdje su bivala nezbrinuta i ostavljena djeca. Djevojčica crne kose dotrčala je do mene i povikala: „Martina, imati obitelj moj je san!“ Slika se pomaknula dalje te sam se našla u školskom dvorištu gdje su svi dječaci igrali nogomet, osim jednoga koji mi je tužno rekao: „Prijateljstvo.“ Došla sam i do zadnje slike koja mi je otkrila nešto najstrašnije i najjadnije od svih prijašnjih. Pokazala je mene: mene sebičnu i mene nezahvalnu. U njoj su se zrcalile sve moje mane, loše ponašanje, a povrh toga tužnog prizora iskrile su se majčine suze. Te suze tekle su zbog mene. To nisu bile suze radosnice. Tada sam shvatila ono što mi poručuje zadnja slika: „Martina, jednostavno – LJUBAV!“ (...) Martina Kovačić, 8. b

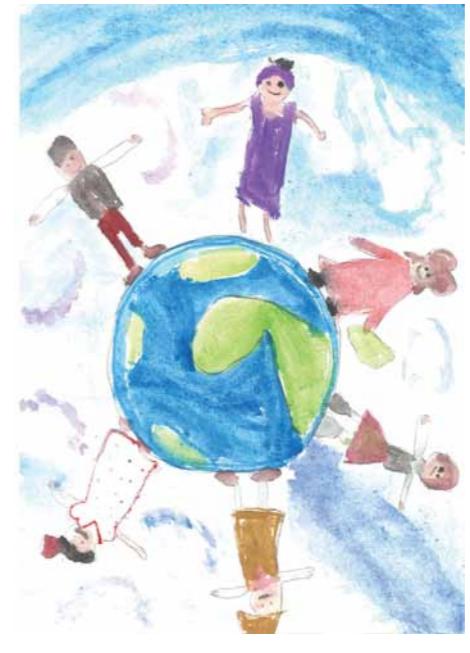
Rad je osvojio 1. nagradu na natječaju „Bogatstvo različitosti“ u Tavankutu.

Sara Pavalić, 4. a

Jedan je cvijet
bio preblizu suncu.
Uvenuo je.

Nikolina Carek, 5. a

Jelena Kučak, 3. b

Narcisa žuta
na velikoj livadi,
svi joj se dive.

Ana Junković, 5. a

U šumi svako
drvо ima žuti list,
samo jedan ne.

Matea Moštak, 5. a

Vjetar njiše grane,
one mašu suncu sjajnom,
šalju mu pozdrave.

Martina Novosel, 5. a

Lipin pučkoškolac 20

29

podlistak

Stari alati i zanati (Kak su vse ljudi delali vu mojemu kraju)

V negdašnje vrieme ljudi nisu imeli skupe stroje kak mi danes. Ljudi su se delali ručki. Tek v noveš vrieme ljudi teri su bili bogati, mogli su si kupiti stroje.

V negdašnje vrieme bile su radnje, kak postolar ili šoštar, kovač, medičar, svečar, lončar i drugi. Neke se radnje i danes koristiju. Šoštari su delali cipele od platna ili kože. Oni su još i pupravljali podrapane šlape. Kovači su kovali železe, potkove za konje i pune drugih stvari. Pčelari su uzgajali čele, a medičari su ud meda teruga su napravile čele delali medenjake i licitarska srca. Svečari su delali svieče ud voska. Lončari su delali lonce i drugu posudu ud gline na lončarskem kolu teri se vrte i glina se oblikovala v oblik kak su lončari šteli.

Prije ljudi nisu imeli freze nek su zemlju obdelivali ručki z mojtikom, zubača i drugimi alati. V prošle vrieme ni bile baš pune stroja. Nije bile ni semenja za kupiti, već su ljudi se doma morali čuvati ili se za semenje menjati. Na primer, iz buči, vugerkov, paradajza i paprike vadili su kuščice, sušili su ih i pospravljali v škrnecline. Spravljeni su i seme ud šalate, pršuna, celera, repe, maka, kuruze, bažulja... Tak su delali za voće i povrće tere je imale seme.

Autuv ni bile kulike ih denes ima. Imeli su ga same vekši bogataši, ali v male noveš vrieme. Hodile se većinom pešice ili se vozile na kola tere su vlijek konji, krave ili voli. Tu i tam se je moge videti i teri traktor, ali jake rietke. Ljudi nisu imeli penez za šlape ni ubleku, nek su ju sami doma šivali na šivače mašine ud dumačega platna teruga su babe tkale na tkalački stan i ud kože tera se zela ud divljih životinja. V denešnje vrieme ubleka i šlape ud kože ili domaćega platna jake su skupi.

Ja mislim da su negda ljudi više delali i težeš živeli nek denes, ali su se zdrave hranili, više su se kretali i više družili dok su jedni drugem pumagali.

*Laura Lisak, 5. a
(rad je osvojio 2. mjesto na Likovno-literarnom natječaju Povist mista moga OŠ „Rogoznica“)*

kajkavska reč

SVETLO V HIŽE

Gori na stoliku
četrtka svećica
žarkim črljenim svetlem.
Moja mati prebira krunicu
dok ja iščem molitvenik
po sobe.

Kad se priredime,
oči sklopime
i dušu raširime.
Molime se malumu
Isusu i čakame
njegove rođenje.

Tišina se špancijera
po sobe
i svećice stiha
goriju.

*Martina Kovačić, 8. b
(rad je nagrađen na natječaju "Poj riči materinske" u Primoštenu)*

Božić v Zagorju

Zagorje muči,
a Gubec ruke širi!
Zelenile prekriva mraz
i došel bu Isus Spas!

Božić v Zagorju
dober je uz
koju čašu vina.
Mogla bi dojti i
purica fina.

Obitelj cela
Čaka taj čas:
Božić na vrata
kuca na glas!

Ljubav nas greje,
z nami se smeje.
I iste tak v
srčeku sreću sije!

Lucija Vulama, 7. b

STARA HIŽICA

V šume hižica stara stoji
več zdamlja v njoj nikoga ni.
I kak da je strahu sama biti
pod trnje i bršljan žuri se skriti.

Negda se zmisli na cajte stare,
gine za njimi, al' nišči ne haje.
Kam su prešli, kaj se vrnuti ne znaju?
Zakaj nju sirotu više ne poznaju?

V šume hižica stara stoji
več zdamlja v njoj nikoga ni.
Ni ga, niti ga ne bu, al' ona bu tu
se dok ju čuvame vu svojemu srcu.

Krunoslav Trnjac, 8. b

vjeronaуčni kutić

Hrabri sv. Nikola Tavelić

U današnjem vremenu svi žive
ubrzanim životom. Jako je malo onih
koji bi svoje živote položili za Isusa. Svi
žele ugodan i lijep život i sve osigurano, a
muku, bol i trpljenje svi bi rado izbjegli.
Ali među tolikim oblicima zabave postoji
nešto veće, jače i uvrišenje. Vrijedno
svakog truda i svake muke. A to je naš
dragi Bog. Mi smo svi njegova ljubljena
djeca. Samo treba malo zastati u prostoru
i vremenu te okrenuti se Njegovim očima
i dopustiti da nas one obaviju svojom
ljubavlju i onda je sve u životu lakše.

Kao što se cvijeće okreće za suncem,
tako se i mi, mali ljudi, moramo okretati
za Bogom. Jedan takav cvijet bio je i sv.
Nikola Tavelić, prvi hrvatski svetac. Iz
ugledne šibenske obitelji krenuo je putem
franjevačkog reda. Kao misionar u Bosni
propovijedao je Evanđelje. Nakon toga
krenuo je zajedno s trojicom franjevačke
subraće u Isusovu domovinu. Bili su vrlo
hrabri jer su život u teškim uvjetima
posvetili drugima. Kršćanskoj vjeri
htjeli su privesti i druge narode, osobito
islamski svijet.

U toj plemenitoj namjeri svjedočili su
svoju vjeru i pred kadijom u Jeruzalemu.
Kadija i njegovi ljudi razljutili su se na
Nikolu i njegovu subraću. Počeli su

ih tući, zatvorili su ih, zlostavljeni. Na
kraju su ih sasjekli mačevima i bacili na
lomaču.

Božje milosrđe i snaga naših svetih
mučenika ne može se opisati. To
jednostavno treba osjetiti i doživjeti. Ta je
ljubav beskrajna i daje ti sigurnost kakvu
ti nitko na ovome svijetu ne može pružiti.
Kad osjetiš tu snagu svetih na nebesima,
naš život kreće u drugom smjeru. Ako
se jedna izgubljena duša zaputi dragom
Bogu i svetima, više ništa u životu neće
biti teško. Iza tame uvijek dolazi svjetlo,
svjetlo koje nam svijetli i obasjava put.

Nikolinom mučeničkom smrću zasjalo
je naše nebo koje sada i još uvijek svijetli i
obasjava putove nama koji smo na zemlji.
U današnjem vremenu i ja bih poručila
svima: molite i tražite jer preko naših
svetaca i mučenika sve je moguće. Oni su
puni ljubavi i dobrote koju izljevaju na
nas, a mi se trebamo samo prepustiti da
ta ljubav djeluje u nama. Uvijek trebamo
težiti k Bogu i biti veliki u njegovim
očima. Najdivnija odluka kojoj svaka
Božja duša teži je biti milosrdan prema
drugima i nepopustljiv prema sebi. U
svemu tome nam pomaže snaga i zagovor
naših mučenika na nebu. Preko njih mi
slabi i grješni ljudi moramo graditi most
između neba i zemlje. Most od suza,
molitava i žrtve, kako bi što više duša
bilo spašeno. Jer naša je zadaća, kao i
naših svetaca, biti misionari ljubavi, širiti

kršćanstvo i boriti se za Božje zakone.

„Veće ljubavi nitko nema od ove: da
tko život svoj položi za svoje prijatelje.
Vi ste prijatelji moji ako činite što vam
zapovijedam.“ (Iv 15,13-14).

Sv. Nikola činio je ono što je naš
Gospodin Isus zapovjedio. I, poput Isusa,
imao je ljubavi za sve ljudе i dao je svoj
život za njih.

Veronica Rusan, 6. b

(sastavak je ušao u zbornik radova na
6. susretu hrvatskoga
djeca u duhovnoga stvaralaštva
„Stjepan Kranjčić“ u Križevcima)

anketa

Zapitali smo se koliko bi učenika
voljelo sudjelovati u izradi lista kao dio
naše redakcije. Čak 70 % ne žele biti dio
uredništva ni u kojem svojstvu.

Tražili smo od ispitanika da nam u
jednoj riječi izraze svoje mišljenje o
listu. U odgovorima su se izmjenvljale
riječi poput zanimljiv, fantastičan,
dobar, zabavan, super, odličan, najbolji,
famozan, šaren, fora, slikovit, savršen,
kreativan itd. Moramo biti fer i reći da
je bilo i onih kojima se list ne sviđa,
no mnogi od njih nisu dali nikakav
prijedlog kako da postanemo bolji pa da
im se svidimo.

*Prihvaćamo i kritike i pohvale, no
bez obzira na jedne ili druge, mi
ćemo i dalje s ljubavlju, voljom i
upornošću nastaviti stvarati svoj
list kako bi za koju godinu naš
Pučkoškolac mogao proslaviti još
jednu okruglu obljetnicu...*

